

Sed cur hac die pentecostes potius q̄ al
tera datus est spūsc̄tūs? Ut sc̄z eius ignea
let noua tunc daretur quando verus dona
ta est. **O**ctaua questio. **C**ur p̄cessit res
penitus ac vehemens sonitus? Qm̄ solz
hoc spūs bonus facere ad humiliationem
D̄aligus et opposito blanditur ad arro
gantia. **F**lona questio. **C**ur cū apl̄is
et discipulis cohabitabant m̄lieres, cum a
sanctis p̄ibus postmodū cohabitatio ta
lis culpata ph̄itaq̄ est? Dentur nūctles in
gra confirmati. cōcedet et h̄mōi cohabitatio
Sed hec rara avis est in terris. **C**. q̄o.
Lebez quō dicit spūsc̄tūs docuissedi
scipulos oēm veritatē. cū hoc sit app̄iatuz
filij. cū p̄terea m̄ltas veritates philosophā
tum nescisse videoꝝ. vt geometriam astro
nomiam? R̄ndent doctores q̄ scriptura sa
cra p̄ antonomasiā dic̄t oīs veritas. In q̄
sup̄ba cōfundit̄r nōnullorū garrulitas
Undeclima questio. **S**olicitat̄r alios
inquisitio de spūsc̄tō. Quorū qualib⁹ mōis
mittitur q̄billaſib⁹. et quō p̄cedit a p̄et si
lio. et hic de c̄ismate grecorū plurima Quō
remissionē peccatorū facit spūsc̄tūs. Et si
detur plenitudo p̄tatis ecclesiastice sūe spi
ritusctō gratificante seu sine gratia gratum
faciēt. qm̄ hic grādis laq̄us hereticorū ut
ridem? in hoc cōcilio. **D**uodecima q̄o
Ruris q̄ et q̄les sunt irremissibiles i sp̄i
ritūsc̄m blasphemie. et de distictōe donorū
iter se a virtutib⁹ b̄titudib⁹ fructib⁹. xiiij. q̄o
Itē p̄ q̄ signa cognoscit̄ adūetus spūsc̄tūs.
ci in mētem. Quib⁹ insup̄ argumentis sei
regulis p̄ban̄ spūs si ex deo sint. **C**xiiij. q̄o
Deniq̄ si q̄s posse scire certitudinalit
de se v̄l altero q̄ h̄eat sp̄m̄sc̄m̄ cū videam?
hereticos p̄m̄ptos ad moriēdū plus aliquā
q̄s fideles catholicos et vñ p̄cedit hoc. Uli
def enī qn̄q̄ in ip̄is hereticis gaudium ad
mortē. sed audiū efferrū plenū desperatiōis
et interne cōsolatiōis vacuū. In ip̄is v̄o ca
tholicis martirib⁹ gaudiū est charitate cō
ditū. humile. patēs benignū. plenū speat̄
q̄s fiducia. interl̄ suauiter consolante.
Talia magis et magis occurrebāt specu
latiue tractādā. sed aliud tps et aliū locū ex
postulāt. Ipa retigisse satis fuerit. **F**ini
amus tādē in orōe et aduētū spūsc̄tū in nos
dep̄cātes dicam? eide. Veni sc̄tē spūs. qm̄
in die bona venim⁹ ad te. reple tuoꝝ corda
fidelii. et tui amoris in eis ignē accēde. qm̄
igne misit dñs in terrā et voluit vehemeter

accēdi. et celestib⁹ desideriū accēsi. fontem
vite sūtiāmus et ad ip̄m veniam? p̄stāte eo
qui est benedictus in secula. Amen.

Qm̄ dies pentecostes dies est iubilens
gratiae remissionis et indulgentie. rōabiliter
indulgentias nūciari solitas denuncio.

Explicat sermo factus corā cōcilio con
stantien. p̄ dñm. Lācellariū p̄siciū. In die
sc̄tō p̄ete. vii. Julij. Anno dñi. M. ccccvi

Incipit tractatus

p̄tulit et valde notabilis eiusdem magistri
Joh. de gerson de p̄ntib⁹ dñi Iesu verbis

Tene ad me oēs qui laboras
et onerati estis et reliqua
Salutare nobis est frēs cha
rissimi cū omni veneratione
edicare cū nulla tñ possimus
rōne p̄rehēdere magnū hoc pietatis sacra
mentū qđ manifestū ē in carne et apparuit
in mūdo q̄ vic̄ ih̄s xpus venit in hūc mū
dū p̄tōres saluos facere et q̄rere qđ pierat.
Venit aut̄ non qualis erat a principio cre
ator et index omnīus seculorū. sed q̄lis nob̄
cōgruebat. sicut speciosus forma p̄filiis
boim. ita copiosus et diues in mia. sup̄ om
nes qui innocant illum. Venit tanq̄ sal
uator p̄ p̄dītis. redēptor p̄ captiūis. rex p̄
militib⁹. dñs p̄ seruis. diues p̄ paupib⁹. me
dicus p̄ egrotis. ybi sicut nullū ab infirmi
tate liberū inuenit. ita p̄ saluatiōe oīm ad
uenit. Venit flos floꝝ dux morꝝ. venie ve
na. fons p̄ieratis et gracie. p̄ates domui. Ja
cob in absolutiōem p̄tōris et menstruare.
Venit tanq̄ doctor bon⁹. magister pi⁹. p̄d.
cator veritatis et mie. mitis et humiliis cor
de. Venit de solio maiestatis de sinu dī pa
tris. et qđ ibi hauserat de fonte pietatis / H
eructauit nobis. **E**c qđ hoce ē potuit ni
si charitas? Ipa est q̄ sola cōmonit viscera
mie dei nostri. q̄ mitteret nob̄ liberatorem
et p̄pugnatoꝝ qui liberaret nos de seruitu
te diaboli q̄ opp̄ssi eram⁹. Testaf h̄ apl̄us
vbi ait. P̄ opter nūmā charitatē suā q̄ dī
lexit nos. deus pater fillū suū misit. Itēz p̄
prio filio suo nō p̄epcit. Hac charitate sua
vrgēte dei fili⁹ venit de celo. hac vrgēte su⁹
spēdi se pm̄isit in ligno. Hac vrgēte descen
dit̄t suos educeret q̄ captiui tenebantur i
infernō. **H**anc ipse et verbo docuit. et
exēplo cōfirmauit. et p̄p̄i sanguinis effusi
one siguit Hā significauit et loco. Verbo

De verbis domini

docuit cū dicit Diligite inimicos vros rē. Exemplo cōfirmauit. cū in cruce pēdēs p suis etiā crucifixoribz orauit. Pr̄ inq̄ens ignosce illis qz nesciūt qd faciūt. Sanguinis effusione cōfirmauit eā. qz posuit aiaz suā p ouibz suis. et p suo grege pius pastor mori dignat⁹ est. Designauit eā t loco cuz diceret. Veneſte ad me oēs q laboratis t onerati estis. Loc⁹ ḡ caritatis ipē ē. Ḡ discerne. vtrū sue hoc est diuin⁹ an nře. Si dicam⁹ sue. nulli hoc dubiū est. In ipo enī habitat ois plenitudo diuinitat⁹ corporal⁹. Si diuinitat⁹ t charitatis. Hā de⁹ charitas est. Si dicam⁹ nře. cōstat qz charitas nřeloc⁹ ipē est. Quis enī mag⁹ primus est saucio aut qz mag⁹ dilig⁹ meret ab ipo qz samaritan⁹ q curauit eum vino t oleo. Ad eūdē ḡ locū q si ad idē centrū cōcurrit ex oī pte diuina earitas t hūana. vt recte sit ipē mediator dei t boīm. bō rps ihs. Qd elegāter designat cōuenit ille dñi t moysi in summitate mōtis synai. cū legif dñi i mōtē descendisse. et moysen ascendisse ad eum. Quid p mōtē istū. nisi bō ille significat asumptus a vbo in vnitate psone. Ḡ dñs supra mōtē descēdit. qz vt hoīez assumerz q si a summō celi fastigio diuina se dignatio in clinauit Moyses aut electus dñi ascendit qz ois elector⁹ denotio ad redemptorēz noſtrū se subleuat. vt ad intuitū dei ptingat. Illud quoqz qd de Hester regina legif huic snie opitulari videt. Rogatura hester p pplo suo accedit ad regē sedētē i throno. Vider glām ei⁹ t corruit. sed eleuat t oscula virgā aureā. qm ille tenebat manu. Rex sedēs in throno est de⁹ pr̄. cūcū iudicaria p̄tate p̄sides Regina eccliam sc̄am desiḡt. que p filiis suis oībz vīcī fidelibz dēū p̄tē interpellat. Sed glām regis vīdes regina corruit. qz maiestate diuinitat⁹ cōsiderans eccliam expauesit. Eamqz rex eleuat t virgā aureā ad ipam extēdit. qz vt eccliam suā oī potens de⁹ ad cōtemplatiōcm diuinitat⁹ sue exalter. necesse est vt pauidā pri⁹ p amo rem incarnatiōis filiū sui corroboret. Qd aut p virgā hūanitatis xp̄i designet habem⁹ in psalmo sic. Virgā virtutēs tue rē. Ac si a pte dicat Hūanitatem tuā o xp̄e q es virt⁹ p̄tis/nasci faciet domin⁹ ex iudaico pplo. Que virga bñ aurea dī. qz xp̄i humanitas splendore sapie singularis/rrtilare credit. Rex ḡ virgā manu tener sed eā regina osculatur. qz humanitatem quādeus p̄t sibi in

psona filiū vniens qsi manu strinctit. hā ceclesia fidelium cōfessionis suelabij dulci ter tangit. Ad hunc igitur locū charitatis hoc est ad scipam. charitas ipa nos vocat vt in charitate radicati t fundati/charitatem teneamus t charitatem diligamus. Dicit g. Veneſte ad me omnes q laboratis. Vloꝝ ista est vocatis. inuitatis. suadentis. hortantis. roganis. t hoc totū p nostra salute. Cū enī bonoz nostroz nō egeat vultū suā nobis demōstrare charitatem t beatitudinē cōicare. Inde est q nos vocat ad regnū. inuitat ad conuiuiū. qd electis oībz paſsi est ab origine mūdi. Vlocat elōgatos inuitat ieūnos. suadet volentibus. iubet nolentibz. hortatur lassos. cogit truitos. omnibz ergo in cōmune dicit. Veneſte ad me omnes rē. O q̄ stupenda pietas. q̄ mira dei dignatio. Quem rogare debuim⁹ vt nos recipere dignaretur. ab ipo rogamus ut ad eum venire dignemur. Quia in re qd aliud q̄ prima illa gratia quam null⁹ boīminū pmereri potest cōmēdatur. Primā gratiam dico. que pfidos t non credentes reducit ad fidem. pueros t male viuentes conuertit ad religionem. presos t negligētes/accendit ad deuotiōem. Ipa est gratu itum beneficiū dei. pfluens ex illa ineffabili benignitate domini Iesu. et ex intimis visceribz charitatis eius. Ipa est cui nulla sclera horrida. nulla peccata magna. nulla cōsuetudinū vincula dura. nulla diffīl tatū claustra inuia sunt. Ipa nos preuenit vt bonū relimus. Ipa subsequit vt possimus. Ipa stantes roborat ne cadat. Ipa curretoes expedit vt alacrius currat. Ipa iacētes cōpellit vt surgant de lacu miserie et de luto fecis. Ipa quadrangularum mortuum non solum resuscitat. sed eius etiam so rores id est anime affectus concitat. vt pro fratre resuscitando intercedant. Ipm nūla voluntas. nullum meritum. deuotio nūla precedit. sed sponte venit. indebita venit ac per hoc totum hominem iure vendicat sibi. O porret nāqz vt acceptio dei beneficio tam gratuito et tam magno. vt totū bo minem innonaurit. t quasi alterando ipz sū mutauerit. Exeo quod erat in id quod ante non erat. hoc est de iniusto iniustū. de non sancto in sanctum. de peccatore in in nocentem. totum et ex toto se homo ad grātias repēdēgas puerat t neqz ḡtie di ingrūs pmācat. Gratū at veraciter existere ē ad

Venite ad me oēs qui laboratis 50

bona agēda se incessanter exercere. **N**īn enim gratus esse cōuincit, quisquis mādans eius qui gratiā dedit/adbuc reluctat. **S**ed si oīs nīra gratiā uictio, dei est de datus bñficijs laudatio, de dādis adhuc siue i hac vita siue in futura q̄ mibi erit spes et fiducia? Quib⁹ deniqz meritis conqram de malo custodiā, in bono cōstātiā, finē bo- nū et vitā eternā. Hęc enī dabunt immēri to sed vñ iam mereri ea possim non video. Sed scio qđ faciā. Accepto fīm, pphaz spū grē et p̄cūm, grē vt bona inchoē, p̄cūv̄t assi- duis deo p̄cīb⁹ inchoata cōmendē, exinde iam ordinar facere mibi amicos p̄cīb⁹ inde- fessis q̄ me recipiat in eterna tabernacula. Quid enī si siue alienis siue p̄p̄hs meritis adipiscar dūmō adipiscar regnū celoz? Surgā pindē et circuibo ciuitatē, queram sicuti inueniā vñz iustū et sc̄tū bonis pol- lētem morib⁹ placentē deo sc̄tū dilectum. Ipius me orōb⁹ cōmendabo, vt qđ mēis meritis nō valeo / eius assequar procinio Querā dehinc in milib⁹ aīaz sc̄tāz si v̄sp̄i- am inuenire potuero spōslam dūi mei, aīi- cā regis eterni. Ipi me potissimum cōmēda- bo ipi adherebo, s̄ et obsequar adolescētu- lis ei⁹ vt indignitas mea q̄ p̄ se iuste despī- citur. illa z q̄ spōse familiares sunt meritis puehat. **E**grediar aut̄ adhuc et contue- hor celestē illā curiā, cōuētos illos sc̄tissimos q̄ assistūt dūi tori vniuersetere et hinc qđē letan̄ illi btōz spiritūlū ordines, illinc ve- ro gaudēt aie sc̄tōz q̄ v̄pi vestigia sunt secu- ti q̄s in septē gdib⁹ sacrosc̄ta distinguit ec- desia. Clamabo ita ad eos q̄ diē et noctem orabo p̄ me et p̄ amicis meis postulās v̄i- tercessioēs sc̄tāz oīm celestū virtutū et sc̄tō- rū priarchaz et cetera vbiqz sentiam? In- uocabo nibilom⁹ singulos q̄sc̄ sc̄tōz spēa- lit. q̄z mibi et noticia maior et mēoria cre- brior et intercessio assuetior ē, nā sic de clari- tate glā/ita de pietate, mīa et charitate oīm mi- ñstat. v̄p̄to q̄ etiā gaudēt sup vno pec- catore pñiam agēte. **E**cce aut̄ sup omnē glam sc̄tōz sup omnes choros angloz ex- alcatā casidero sc̄tām dei genitricem Ma- riām pñitoz repatriçē, exulū reducē, mrēm et dñam oīm v̄pianoz. Hec est illa glorio- sa et felic maria, que in ipo sacramissimo sā- cte trinitatis triclinio assistit, pata v̄t̄ pos- scētū, tanto potētor ad interuic̄tuduz, q̄sto pñtior ad intuendū ipm fontem mie. Ad hanc igit̄ medullitus cōfugiam, ad ip-

sam tota virtute clamabo ad ipam suspira- bo gemens et flens in hac lacrimarū valle, sciens q̄ potēs est et efficac apud dñatorē celi et terre, et si locuta fuerit p̄ me verbum nihil est qđ possit ei denegare dilectissimus filius eius. **L**icet adhuc mentis oculos attollere, ac de profundō lacet et deluto fecis, qualitercūqz aciem dirigere in illud incō- phensibile dñiūne claritatis archanū, et eo siderare diligēter vtrum ne etiā ibi sit simo- ne vel ibi defit qui p̄ me intercedere possit. Tres illic cōuēor in vna deitate psonas i diuisas in essentia, indifferentes in poten- tia, pares in virtute, equales in benignita- te. Et cū psonarū nulla sit posterior alia, nō la inferior aut indignior, duas tamē ex eis filii vīc̄ et sp̄m sc̄tū agnoscō intercedere p̄ me miro et ineffabili mō, ad deū p̄rem om- nipotētē. Vñ et vterqz aduocati nomē ob- tinuit, testante ipa veritate et dicēte de spi- ritu sancto Rogabo patrē meū et aliū para- clitū dabit vobis sp̄m veritatis. Et item a- lio loco dicit scriptura de filio. Aduocatu- babemus apud p̄rem Iesum xp̄m iustum. **N**ō autem idem filius intercedat p̄ no- bis, sic asserit apl̄s. Xpus iesus qui est ad dexteram patris, qui etiam interpellat p̄ nobis. Justū enī est, vt medicus p̄ egrotis aduocatus p̄ derelictis, frater p̄ fratrib⁹, ca- put p̄ mēbris, pontifex p̄ pplo suo interpel- let. Venite ad me oēs etc. Ipm vero ad pa- trem p̄ nobis interpellare est, cicatrices et quale genus mortis sustinuit p̄ nobis pa- trono vultui quasi cōmemorādo incessabi- liter demonstrare. **N**ō itē sp̄us ore pro nobis sic dicit apl̄s. Similiter autē et spi- ritus adiuuat infirmitates nostras. Hā qđ oremus sicut oportet nescimus, sed ipē spi- ritus postulat p̄ nobis gemitibus inenar- rabilibus. Et alibi. Sp̄us sanctus deū po- stulat p̄ sc̄tis. Ipm vero p̄ nob̄ postulare et ineffabiliter gemere est, postulationes et ge- mitus nostros quos ipo inspirantefundi- mus, deo patri et filio ac sibi ineffabiliter acceptabiles reddere. **E**ccep me orat om- nis ecclesia sanctoꝝ, p̄ me orant oēs choroi angeloz, pro me intercedit piissima virgo maria mundi salus et dñia, pro me interpel- lat vñigenitus dei filius, pro me postulat spiritus sanctus, et sol⁹ pater poterit aduer- sum me claudere viscera misericordie sue. Absit. Eius quippe natura bonitas, eius opus misericordia ē, et naturale et p̄prium,

De verbis domini

est misereri sp et pcere. Ipius deniq; vox est illa ad moy sen. Clamabunt inq; ad me. et ego exaudiā eos. qz misericors sum. Lerte cu tales ac tātos hēam p̄nōs et aduocatos intercessores et adiutores. quē timebo? Hōne dign⁹ ero vel potius / nōne ipi digni erūt vt p̄ eos et p̄pter eos obtineā quācunq; petiero grām. et grāmp grā. Supna etenī pietas q̄ primā grām dedit. i. bonū yelle. da bit et pficere p̄ bona voluntate. i. grām p̄ grā scđam. p̄ prima. addat et p̄seuerantia. i. grāz tertia. p̄ scđa. et ita mia eius subseq;tur me oib; dieb; vite mee. Ad extremū ho gratiā et glām dabit dñs grām boni finis. glām eterne b̄titudinis. **U**bi notandū op̄na q̄libz bōa opatio n̄ra. tregatoria ē p̄teritorū et meritoria futuroꝝ. dei donoꝝ futuroꝝ inqm̄tā in p̄nti q̄s in futura vita. Qd̄ satis exprimere videſ psalmi. lxxix. titul⁹ qui i scribif psalm⁹ dāuid in rememoratione q̄ saluum fecit eū dñs. Psalm⁹ bonā opatio n̄ significat. q̄ opatio fieri dñ i remēoratōe q̄ saluuū eū fecit dñs. i. in ḡtiā actione. In cuius tamē psalmi fine scriptum est. **A**d iūtor me⁹ et liberator me⁹ es tu. adiutor vi delicit ad ḡtiā. liberator a corruptōe ad gloriaꝝ capescēdā. Sicut ergo p̄cti⁹ aliqd; pena est p̄cti⁹ p̄cedēt⁹ et causa subsequēt⁹. ita eregiōe virt⁹ ē donū virtutis p̄cedentis et causa subsequēt⁹. et nibilomin⁹ vtriusq; tā virtutis videlicz q̄s p̄cti⁹ retributio māet in eternū. Ecce q̄b; meritis et q̄bus modis obtinere possū regnū celoz. **S**obſifter forrassis antiq⁹ ille aduersari⁹. et calūniabit in iustū eēt alienis p̄cib; et nō p̄p̄js operib; q̄s saluetur. Ad verbū istud fateor expauescerē. nisi magna mea merita recognoscerem. Habeo autem duo merita magna r̄valida et merito p̄ his ingrediar in locum r̄bernaculi admirabilis vſq; ad domum dei. **E**t p̄mū q̄dem ē dñi mei passio Scđm vo mei. et ipi⁹ opatio. etiā si minimū quid opat⁹ fuero. Etia si vel vnum in fine vite geminū edidero Quacūq; inquit hora p̄ctōr ingemuerit salu⁹ erit. Primū op⁹ operat⁹ ē dñs me⁹ p̄ me et sine me. tqr merito ei⁹ ipse non egū t̄ mibi dedit Scđm opus operat̄ meū et i me et ei⁹ meritu mibi totū dat. ac p̄eo et p̄miū dabit. Atq; ita verū ē q̄ elec̄ti deo dicūt Om̄ia em̄ opa n̄ra opatus es nobis. Primū meritu ianuā mibi regni celestis referat. secundū in beatitudine sedē collocat. **D**e primo scriptum est. Occisus

es et redemisti nos deo in sanguine tuo / et fecisti nos deo nostro regnum / et sacerdotes et regnabunt sup terra / terra vtiq; viuentū. Item xp̄us p̄ peccatis nostris mortuus ē. iustus p̄ iniustis. vt nos offerret deo. Et magister Petrus in sententijs. Hō potuit patet fieri regni aditus. et fieri salus. nisi per mortē vñigeniti cuius tanta fuit hūilitas et patiētia. vt merito eius patuerit in eum credentib; regni aditus. **D**escđo scriputum est. Unusquisq; p̄ priam mercede accipiet fm suū labore. Et alibi. Ois mia locū vnicuiq; tribueri fm meriti op̄m suorum et fm intellectū pegrinatiōis eius. Bñ auct̄ dicit fm intellectū pegrinatiōis eius. qz se cundū q̄ magis aut minus se hic pegrinū quisq; esse intelligit. et iuxta intellectū/veram patriā inq;rit. fm hoc magis aut min⁹ in regno claritatis hēbit. Atm̄ qui vel vlti mus erit in regno (ypote q̄ illud sibi qd̄ sferit vno solo gemitu vel vno aque frigide potu) scimus q̄ tantā glām hēbit q̄tā nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor boiis ascēdit. **Q**uid aut̄ putas illi erit. q̄ a primo mane in vinea domini laborans sustinuit pond⁹ diei et estus et in celo reposuit sudores suos. Hoc icestimabile ē. **L**ū ergo mihi merita ad regni aptionē. suppetantet ad sedis colloctionem. qd̄ est iam vñ despare hēam p̄sertim cu ad thronū glorie tatis intercessorib; q̄stos supra memo rauī fultus accedā. **H**oc in me frēs expro ce cuiuslibet electi et dilecti deo. nō p̄sumptuosa arrogantia. sed pia et humili confiden tia transfigurauit. que me indicta sequātur ignorans. sed de diuina mia non desperās. Non enim his puenturuz me diffinio qd̄ quidem solus nouit deus. sed modū p̄scribo quo puenire debeat ois dei elect⁹. **H**ec ex his silia diabolo temptanti et peccatum sue diffidentie vel despiciōis ingerere volēti soleo respondere. ne quando p̄ualeat ini micus meus super me. At si quando me cogitatio in conspectu diuine maiestatis rā puerit ibi certe longe aliter procedo. quia tunc me pulucrem cineremq; esse recognosco. Tunc me peccatorem miserrimum et supplicio dignissimam p̄fiteor et cum omni reverentia veniam dep̄cor. Tunc quasi super terrā sto et alas submittit quas in alteratioꝝ diaboli quasi in celo volans extensas teneo. vt semp et coram diabolo erit inueniar. et humili coram deo.

Venite ad me omnes qui labora. 50

Flūcāt ad exponēda verba dominica reuertamur. Uleit inquit ad me omnes q̄ laboratis et onerari estis et ego reficiāvos ṙē. Quid dulcius nobis hac vocē dñi vo cantis et inuitantis nos fratres charissimi. Videamus igitur fratres vocatōne n̄rāz sequamur vocatē. ut mereamur eū q̄ nos vocavit in regno suovidere. Sz quid agimus. Numquid vocatōnū modos p̄termit timus? minime. Hā vtilitatis non modū cū afferunt. si sciantur. **S**unt vero tres mōl. q̄bꝫ a dñ vocamur. et addñm vocamur. Affictio. monitio. inspiratio. **L**ō monitō fit exercit⁹. inspiratio āt intrisec⁹. affictio v̄ v̄trobīqz. Affictō tñ alia fit i rebus alia in corpore alia in mente. Affictio in rebus est paupertas. affictio in corpore infirmitas. Affictio in mente pueritas. **A**unc de singulis videamus. Sunt nem̄e nonnulli qui in hoc mundo nihil diuini tū habent. Sunt qui hoc ipm quod hā beatam ampliare volunt et nō valent. Duris v̄tīqz laboribus ardenter insistunt. omni studio ad quirendis rebus inseruūt. et s̄ men cassō labore deficiunt. Nihil in mun do p̄ter prosperitates et glorias querūt. et nihil in mundo p̄ter aduersitates et mole stias inueniunt. Lūqz negocientur et defi ant. conentur surgere et semp cadant. tanto facil⁹ qñq ad dñm conuertūt. quanto in rebus mundi nunquā prosperātur. **S**unt ali⁹ qui repentina infirmitate correpti vel longa et gritudine p̄ssi. eo celerius ad sanita tē cordis redeūt. quo de sanitate corporis q̄ desperati sunt. Generale nanqz est omnibꝫ ut cum infirmari ceperint. tunc sancti esse vel fuisse velint. et tunc deū inuocare incipiunt que prius audire nolebant etiā vo cantē. Hinc p̄ psal. dicitur. Multiplicare sūt infirmitates eoz postea accelerauerūt. **N**os ad bonū sua paupertas. illos sua p̄ducit infirmitas. qui si pauperes et infiri mi non fuissent in malo suo fortassis semp durarēt. Quos apte puer ille egip̄ti signifcat. qui cū et am. lechitibus cuiitatē das uid de p̄dantibꝫ venerat. sed eisdē cum p̄da reuertentibꝫ eger in via remansit. et p̄ tridu um nihil oīo cibi vel potus gustauerat. Quē dñuid repperit et cibū et potū tribuit et eius ducatu hostes interfecit. Amalechi te ciuitatē dñuid destruūt. quād sc̄l būi amatores im̄aginē dei in semelispis p̄ praua oīa polluit. Lū predare reuertitur quād

do etiā in mala sua opatōne p̄sperāt. Pū er egyptius eger i via remanet cū peccator aliquis a seculi felicitatibꝫ multumoda ad ueritatem repellit. Tribus diebꝫ puer ille incibatus rent. sit. Per tres dies signif. ca ri vident. tres prospicatu⁹ sp̄s. quas amatores mundi ad cumulū damnationis sue pluriqz fortunt. dignitas. sc̄z nobilitas. et diuitie. Puer ergo ieiunus remanet. cum peccator dignitatē. nobilitatē. et diuitias. quibꝫ delectari possit non h̄z. Quē dñuid repperit. cibōz et ac potu reficit. quia h̄mōi peccatorēt̄s miserit̄ corditer ad se trahit. ei q̄s suaves delicias impertitur. Eū vero dauid exercitus sui ducē cōstituit. q̄r non nunqz contingit homo qui pauper in seculo fa erat. locū regiminis inter religiosos accipi at. Qui eos za quibꝫ despctus fuerat interficit cum gladio verbi dei exerto. lubris cos quosqz et carnales quibꝫ in mundo eq̄ia rī nō potuit. a praua suā oīatione verbis et cōplis occidit. **S**ic nimirj oīo p̄es deus frequēter et quasi et cōsuetudine pietatis sue. uita mundi eligit. ut cōfundat sapientes. et infirma mundi eligit. ut cons fundat fortia. et ignobilia et cōtemptibilia eligit et ea que non sūt. ut ea que sūt destruūt. **H**inc in parola veritatis dñ. Eti cito i plateas tvicos ciuitatis. et paupes ac debiles. cecos et claudos compelle intrate. **Q**ui aut̄ sūt pauperes et debiles iā sat; dictum est. Videamus modo qui sūt ceci et claudi. **C**eci et claudi vidēt mihi p̄tine read tercia afflictionis sp̄em. quā supra distingiendo nominauimus peruersitate n̄. Quare aut̄ dupli signatur nomine. Puto p̄ter duo genera hominū seculari. vide licet et claustralii. Ceci sūt qui lumen ve ritatis nō vidēt. nec videre appetūt. Clau dis sunt et non ceci qui lumen veritatis qui dem vident. sed corruptionis sue pondere contracti. rectos in opatōne gressus figure non valent. Per cecos seculares accipe. q̄ oculo rationis carentes et suam sensualitē sequentes. nescierūt neqz intellexerūt in te nebris ambulat. et nolūt intelligere vt bene agant. Per claudos claustrales intellige. qui assidua lectōe et ingi meditātōe edocti vidēt. i. discernūt inter bonū et malū. inter sc̄m et xp̄ianū. s̄z tñ captiuū ducūt̄ filegē p̄cī ac p̄ hoc claudicāt in vijs dñi. **Q**uō aut̄ hos vecillos ad deū sua trahit pueritas. Quid vero ē pueritas? Etenim quid pueri

De verbis domini. Beante

tas ē afflictio? Si eniter accipite. Peruersitas i hoc loco ē mala conscientia. Hac peruersitatem afflictionē ē nullus ignorat. nisi q̄ stimulos mordēcis pugētis et tumultuatis conscientia nō sētit. Quid itaq; tā ad aratru trahēdū et rō nō spicēdū q̄ pugēs conscientia stimulū virger: durū est ora huc stimulū calcitrare. Nunq; pacē et salutē habet, q̄ recalcitrat s̄ cōtundit et confundit. peccat et affligit. donec adhescat. Conscientia sequre si vis saluus esse. Qui sequit eā, nec errare poterit noctime re. Qui nō sequit ipse sibi testimoniū reddit q̄ dānatō sit. Conscientia em̄ sua iudicabit eū in nonissimo die. Inspiciamus tñ per exempla si placet. qualiter ad conuersi onem ducat quēq; mala conscientia. Contigit plerūq; vt seculariū aliquis mole graua tus criminū. qui nunq; voluit peccatis pone re modum. sed grauatus est in malitia et sp̄ preualuit in unitate sua. tandem aliquan do ad cor redeat. et ipsam nimia peruersitatē et peruersam nimietatē scelerū suorū horrere incipiat. Lumen ceperit cogitare mala que gessit et mala q̄ meruit. q̄ execrātus sit coram deo. et q̄ damnandus coram mundo. q̄ districus index veniat. et q̄ terribiliter peccatores puniat. Cū hec iquaz et his similia reuoluere et replicare sibi ce perit in corde suo. quanta putas vndarū flumina sup conscientie nauē tunc irruant? Quidni cōquasset et cōfringat. pcellis salubriter furentib; nauis illa. et peat a via sua pessima et a vita sua neq;ssima. ut eo resipiscat et reuiuiscat melius quo salubrius periret. Hinc pater ad filium stulte iracūdū. Frater tuus mortuus erat et reuicit. perierat et inuentus ē. Hic ergo talis cū ad cōversionē venerit eo. p̄pensus semp fatigat deo seruire. quo se meminit nequius cecidisse. sicq; sic ut sua eū pueritas apud deū p̄moueat. dum eū semper acriori p̄nia deplorat. Contingit itē q̄ claustralū aliq; spū pulsatus inuidie v̄lire. curiositatis v̄l' inepite leticie seu alterius cuiuslibet vitij. dū resistere negletur. et longa dissimulatione assuefact⁹ in vicio. vires auerter inimico. p̄mitente deo cadat in culpā luxurie vel alicuius gra uoris. Solet namq; supna districtō p̄tm aliquoties punire peccato. ut qui in sordibus ē sordescat adhuc. et sit supra modū peccatis p̄tm. q̄ diuinū p̄mitus noluit seruare mā dū. Qd̄ tñ et in electis occasio ē correctio nis. et in repbis cumulū dānatōis. Cū igit;

bō q̄ bniō est. reatu suū videt. nōne angit et affligit a p̄pria conscientia quietus et confusus. Non etandē conscientia illa adducet iusticiā. et afflictio talis alleuiabit conscientiam. Conigit equidē maius p̄tm. qd̄ est pena p̄cedēū virtutē. et occasioē illi corriget et leviora virtutia q̄ fuerūt cā illius p̄tm. Cū enim iurū miserabiliter cūcta disponente deo. elec̄tis suis oīa cooperant̄ bonū. nō solū bona. sed et mala q̄ faciūt. qd̄ q̄ stando leges ecce poterat et cadere p̄mitit ut feruētes fiat et magis cecidisse q̄ tetisse p̄dest. cū dānū ruine lūctib; v̄beriorib; recōpensent. ¶ Iā v̄o scōs diuinaz vocatōnū modē est ut supra diximus. p̄monitio. q̄ triplex fieri diffiniuntur. sit em̄ p̄monitō p̄ miracula signoz p̄ exēpla bonoz. et p̄ v̄ba doctoroz. Doctoris aut̄ in hoc loco accipim⁹ oēs cuiuscūq; etaḡ v̄l' ordinis a q̄b; v̄bū salutis audiūt. ¶ Per miracula igit̄ vocant̄ q̄ exhibuo v̄l' in se vel in alijs v̄sibili miraculo cōvertūt̄ ad dñm. In se v̄t cecus nat⁹. In alijs. v̄t nō codem⁹ q̄ venit ad ih̄m nocte. Hēmō cī insquit p̄t̄ hec signa facere quētu facis. In se q̄ppē nullū recipisse signū inuenit. ¶ Per exēpla vocant̄. q̄ ad alspecū v̄el auditi sive etiā ad memoriaz alicius viri religiosi et his q̄s p̄ns ad huc seculū in carne reuinet̄ vel futurū iā ecotos corpe suscepūt. aio ac cēdīt atq; v̄tures q̄b; illū effulisse meminit p̄ virib; imitari ponit. ¶ Per v̄ba doctorū vocant̄. q̄ viua voce p̄dicātū edificant̄ et ad celeste edificiū coaptant̄. O q̄ miranda et tremēda sup nos est dei dispensatio. i hoc vocatōnis articulo. Emuero multis dat v̄bū p̄dicatōis bono suo. mltis datur malo suo. Sic et mltis s̄btrahit bono suo. et mltis s̄btrahit malo suo. ¶ Illis dat bo no suo. q̄ cū gaudio suscipiūt v̄bū. et fructū afferunt̄ in patiētia. Illis dat malo suo. qui audiūt voluntate dñi sui. et nō curāt facere digna. Illis s̄btrahit bono suo. q̄ possēt exinde nisi s̄btrahere et supbire vel fastidire aut etiā ostēnere. ac p̄ hoc ḡuins iudiciū incurvare. Illis s̄btrahit malo suo q̄ v̄l' p̄pter sua v̄l' p̄pter aliena p̄tā illō audire nō merent̄. q̄ si audiret̄ a sua fortassis praniate corrigeret̄. ¶ Qd̄ infelices s̄t q̄ v̄bū dī audire nō p̄nt. o q̄ infeliciores q̄ etiam nolunt̄. o q̄ infelicissimi q̄ et oderūt. Deprisi sc̄ptū estūt pedimentū mundi fecerunt eos miseros. Descōdis. popul⁹ em̄ ad iracūdā puocās est. et filij mēdaces. filij nōolenites audiōrele.

gem dei. Deteris. Insipites et maligni
oderunt sapientiam. Ecce iterum. Desperatis oem
counselum meum. ¶ Primi iudicabuntur ut ne-
gligentes serui. sed ut tumaces domesti-
ci. tertii. ut ostennentes inimici. ¶ Primis
quilibet homo loqui poterit ab scrupulo.
Sed nullus ex facili debet nisi qui vel
propter amicitiam aut affinitatem aut aliqd hu-
iustitiam. se ab eis exaudiiri presumit. Si ei
me non exaudiiri considero. reus ero si marga-
ritas ante porcos sparsero. Tertius quod ver-
bum di subtrahit. male non fac. quod ex hoc salu-
ti eorum prouider. quia et si ex toto efficerem non
valeret. cum hoc ipsum quasi salus quod et non au-
ditio verbo ac per hoc non ostendit minus datur
natur. Hinc ergo quodcumque cum iudeis nos loquitur
contigerit. confusione magis eorum quam pueris
ni disputando opam damus. quod de queritur
ne eorum quodammodo desperamus. Et de
his hactenus. ¶ Tertius autem diuinorum vo-
catonum modus est inspiratio. quia multis mo-
dis fieri ostendat. Sit namque timore. amore. pu-
dore. spectacione. deuotione. intelligentia. sa-
pientia. datone. redditone. augmentacione. et
assumptione cuiuslibet gratie. Quelquam ad
alia proferam? singillatum euolueret super se de-
mus. Hoc solus monemus. quod hec sola voca-
tio per se sufficit ad ostendendum hoie ceterorum
nulla sine ista aliquid videtur. freatim de primis
corpus. tumultus est conscientia. coruscet miracula
apparent exempla. addantur et doctorum verba.
magis per hec blasphemie. murmuratores
ostenduntur. et irrisiones. detractiones. et per-
secutiones. quod ergo aut virtutes suscitabuntur
His itaque de votationum modis taliter per excessum
sudicatis ad propinquum redeamus. Venite in-
quit dominus ad me recte. Logitati mibi quod sibi
dominus voluerit in verbis recte. Occurrit sen-
tentia beatissimi bernardi. in primo super cantica can-
ticorum. le. ca. sic dicentis. Ostende mibi fa-
ciem tuam. Ad quod ut mibi videtur magis ostendere
vult. Ita est. videri vult. non videre. Quid
enim ille non viderit. Ita fratres. prout ita mibi vi-
detur. Et in hoc loco quod ipse potius venire velle
ad nos quod nos ad eum insinuet utrumque non
necessarium est ad eternam salutem. sed suum venire no-
strum procedere. nemo sane metis ignorat. Est
enim suum non causa. sicut et fit non causa. Ete-
ni nisi ipse generit ad nos. nos nunquam veniemus
ad eum. ¶ Sed quod dicimus. Quoniam venire qui
vobis est. Quoniam venire potest qui nusquam deest.
Quoniam etiam veniemus ad eum quod immobilitate et
immutabilitate est supra oia. et infra oia. in-
tra oia. et extra oia. Utrumque mirabile est scilicet

¶ venit ipse ad nos. et quod nos venimus ad ipsum.
Sed videamus quod fiat quod fieri omnis
modus constat. Et prior de aduentu ipsius ad
nos. ¶ Aduentus ipsius quadruplicatus est.
Aduentus incarnationis. aduentus dispensationis.
aduentus aduocacionis. aduentus ultime retributionis.
Primum in plenitudine temporis. secundus in cuiuslibet
tempore electorum. tertius in nouissimo die
¶ De eo quod secundum loco posuimus aduentum scilicet
dispensationis. nunc agere intendimus certe
ris omisssis. Venit itaque dominus ad nos vel in
nos. dispersive. cuius mentes nostras illuminat
accedit et replete sui amoris igne. Tunc vero
eum in nos venisse dicimus cum interiori solito
sancti desiderij fervore in corde sentimus.
Et quanto feruentiores sumus tanto eum presen-
tiae credimus. ¶ Venit cum mente aspirat et
voce eius audis. sed non scis unde veniat aut
quo vadat. Vnde audis quod gressus sentis. sed
nescis unde veniat. quod non discernis virum de
iudicio severitatis an de propiciatorio boita-
tis gratia procedat. Hec quoque quod vadat quod
non intelligis ad quem finem tendat. Si autem
per eo quod scire reputas quod vadat. quod sensis quod in
coritu videntur. videntius querere insistas
et vnde videntur. Sane me aliud respondere
posse non proficer. nisi quod de eo cordis loco
vbi non sentias procedit ad eum cordis locum vbi
sentias. Non enim de exterioribus cuiuslibet loci se
dibus quod localiter adueniens ingreditur nec
de interioribus aie successibus quod transaliter ories
egreditur. sed in immutabilis semanente ab interiori
cordis ad experientiam eius procedit. vel
certe de presentia potest quod vobis est. veni-
ens ad proximam gratiam quod nunc adest transi-
sit. ¶ Est tamen et aliud quod de aduentu eius sicut
et de recessu eius figuraliter dici possit. Ve-
nit siquidem ad nos duobus modis. et duobus mo-
descedit. venit cum accedit vel apparet. recedit
cum abiit vel evanescit. Non ceterum venit vel re-
cedit de loco ad locum gradatim transit. Non
vero apparet vel evanescit ex impetu se no-
stris aspectibus in gerit vel eripit. Evanesce-
re autem non ad nihil redigi. sed ab aspectu re-
pentis strabisti sic de domino scriptum est. Et ipse
evanuit ab oculis eorum. ¶ Venit itaque dominus
ad nos cum divino nos exercitio ad virtutes
erudit. Apparet nobis cum intelligentia sacre
scripture quoniam etiam non meditatis inuehit. si-
ne cuiusbito lumine mire suavitatis insidit. Eva-
nescit cum nos iopiate in maiis aduersari de-
relinquit. Cum evanescit mos cadens defluit et
sapientia transferitur de loco suo. quod robustus quod qui

De verbis domini. Venite

monti ppter virtutū altitudinē. et sato ppter
firmitatē opabilis erat. magna et subita tē/
pratōne psteriū. Lū recedit paulatim tra/
alluvione plūmī qz iufirm' terre ppter de/
iectōne vite opabilis. exigua s̄ assidua tri/
bulatōne frāgit. Venerēs aut̄ siue appārēs
subito lerificat cor hoīs. et p mltitudine mi/
seratōni suaz implet omne qial bñdictōe
et expectat suis scis monitis. factis nos re/
spondere debere. Unū necesse est frēs caris/
simiū occurramus obuiā ei.

V Ecce audi/
stis qualiter ad nos venit. qualiter nos vo/
cat. qualē mīaz mīa indignis progat. Ecce
nūc tps acceptabile. ecce nūc dies salutis et
tps miserendi eius. Scptū q̄ppe est. Be/
nignus est enī spū sapientie. benignus et
suavis ē spū scū. spū tuus o sapientia q̄
ex ore altissimi. pdisti dissimulās pctā boīz
pter pniam et delens ea. ppter penitentiaz.

Sed qd: Si benign' est/ nunq̄d ineter
nū beuignus erit. Erit qdezs nō illis qui
audituri sūt. Itē maledicti in ignē eternū.
Nā subiecit scptura. Et nō liberabit male/
dictū a labijs suis. Quisquis em̄ maledic/
tuū extreñū suberit q̄ benignitatē spūlā/
ci in pnti ztēpsit. deinceps vero p spiritū
sapientie. uec p ipam liberabit sapiētiā. qz
nec passio xp̄i. nec infusio grē spūlānti/
illi vnc̄ pderit. **N**on ppter dilectissimi
si vocē eius audieritis nolite obdurare cor/
da vrā. nolite spernere eius monita. nolite
negligere tps grē qd presto est. Pēlate fra/
tres pensate q̄ multitudinē misericordie p/
rogauit/ quantā iudicij districionez qnq̄s
exercebit. Qui nūc sinū pietatis penitē/
bus apit/ tūcianuā regni celestis ztempo/
ribi in eternuz claudit. Qui nūc salubriter
clamat. Venerē ad me oēs q̄ laboratis et
nerati estis et ego reficiā vos. Tūc terribili
ter intonabit. Itē maledicti in ignē eternū.
q̄ patut est dyabolo et angelis eins. O q̄
maledicti sūt q̄ hoc audituri sūt. O q̄ essēt
miserādi si vlla eis deinceps mīa posset im/
pendi. Dū igiffrēs charissimi tps habem'
poccupemus faciē eius in cōfessiōe. vt taz
horrendū maledictū possimus euadere oc/
curramus obuiā salvatori nrō disponam'
ascensiones in corde nrō ascendam' in mō/
tez dñi vt puenia mis ad gliaz regni. Dis/
ficialis qdē ascensus sed inestimabilis in p/
uentōne fructus. **S**ane qnq̄s nobis p/
ponū gradus qbo veniamus ad ipm. s̄ in
quatuor ad ipm venimus. in qnto et puen/
imus. Primus gradus aduētus nrō ad ip-

suz est fides. sc̄ds dselectio. tertius obedien/
tia quartus pseuerātia. qntus incorruptio
De primo dicit ipē dñs i euāgelio. Qui
venit ad menō esuriet vnc̄. et q̄ credit i me
n̄ sitiet vnc̄. Itē descdo. Dis q̄ audiuit a
patre et didicit venit ad me hoc est. Dis q̄
diuinā audiuit inspiratōne. veit ad me. i. p/
dilectōne sequit̄ me Itē de tertio. Si quis
vult post me venire abneget semetipm idē
obediat pceptis alteri. De qrtō aut̄. Q̄ me
qd̄ dat mībi pater ad me veniet. et eū q̄ veit
ad me vtiq̄ pseuerādo nō ejiciā foras. De
qnto d̄: sponse in cantis. Venerē de libano
veni coronaber. Primos tres grad̄ apl̄s
breueris et eximia snia cōplectis dicens. Si
des p dilectōne opaf. Reliquos duos p se
metipam veritas his v̄bis exp̄mit. Qui p/
seuerauerit v̄sq̄ in fine hic saluus erit id ē
incorruptionē possidebit. **M**os quinq̄
gradus sic habem' in libro sapie descriptos.
Initiū sapie verissima est discipiūne cōcu/
piscētia. Lura g discipline dilectio ē. et di/
lectio custodia legū illi' est. custodia aut̄ lei
gū plūmatio incorruptōnis ē. incorruptō
aut̄ facit primū deo. Ubi p̄tinus subinfet.
Locupiscētia itaq̄ sapie deduc̄ ad regnū
ppetū. **N**d̄ ē dicere. Fides q̄ ē fidamē
tū ad pfectionē deducet edificiū. Sapia
ergo. i. pgnitio vitatis est edificiū siue fab/
rica. cui' initū. i. fidamētū ē fides vera.
Sic ergo impossibile est fabricā fieri sine
fidamēto. ita sine fide impossibile ē place/
re deo. Que fides recte d̄: locupiscētia disci/
pline. qz fides t̄a sp̄ locupiscit scire legē vi/
te et discipline ne forte pessifluat. ne forte in
vacuū currat. ne p sp̄ vitatis. sp̄m sequat̄
erroris. **P**ost locupiscētia discipline seq/
tur dilectio vt disciplinā quā appetis nosse
studeas et diligere. ne sit tibi molesta et gra/
uis. Izaliquēt̄ videat ee nō gaudij s̄ mero/
ris. **P**ost dilectōne seq̄t̄ custodia legū
i. obedietia. qz teste b̄tō Bre. Probatō di/
lectōnis exhibitio ē opis. Optet aut̄ vt ip/
sa obedietia sit ztās. sit vera. sit bilaris. sit
affectuosa. Lōstās illoz obedietia nō ē q̄
ad ea q̄ sibi placuerint tm̄ obedire pponit.
Uera illoz obedietia nō est q̄ p lucroyl cō/
modo tpali obedīt̄. Hilaris illoz obedietia
nō est q̄ cū murmure vel respōsione no/
lentis q̄ iubēt pficiūt̄. Affectuosa illoz o/
bedietia nō est q̄ et si respondere nō audent
rācores m̄t̄ malinolentiā in pectore versat̄.
In opatōneti obedietie duplex solet eue/
uire pculū. Si aut̄ i eo qd̄ pmo suscipis be-

¶ Id me omnes qui laboratis.

50

niuole, postmodum mutato aīo tenere incis
pias cū rancore. ¶ Obedientie vero anne
cienda est pseuerātia qm̄ initiu boni opis
qd̄ pderit si pseuerātia desit. Que beneſu
matio incorruptōis vocat, qz incorruptō
nē inchoatā in via ipa pfectus psumari et
coronari facit in pria. Recte aut̄ subinfer
qz incorruptio facit nos prios deo, et qz
huic soli pmissar dei vīsio dicēte dño. Bea
ti mō corde qm̄ ipi deū videbūt. Horan
dū tñ qz alia ē incorruptio quā tenem⁹ i via
atqz alia quā possidebim⁹ in pria. Incor
ruptio prie est impassibilitas corporis et eter
na stabilitas cordis. Incorruptio aut̄ vie
est castitas corporis et puritas mētis. Vñ ad
mendatōez spōse dñ in cant. Dulcra es et
decora filia ibrlz. Dulcra vīz mūdicia cor
pis, decora puritate mētis. Verūtū et hoc
sciendū qz hāc ipam vie incorruptōne pse
cte nequaqz obtinere possum⁹ in hac vita.
Quātlibetem in hac vita mūdicia fulge
at/quātūqz p fidē polleat sp̄m illemerita
portavñ corruptōne pati cogat. Integrat
ate corporis sic qz fuauerit ut nō solū opera
z z s̄l̄us ipos qz opa fūt mortificauerit
qz qz gl̄abif p oia castū se h̄re cor. Exq
em mēs h̄uana/ puritatis auctore in pmo
parēte deseruit, impuris cogitarōib⁹ non
coinqnari nō pōt. etiā si velit. Errit m̄ p grāz
dei qm̄ z sine termino volet, z valebit sine i/
pedimēto, qm̄ sc̄z natura nrā trāsibit i gl̄az
qm̄ corruptio induet incorruptelā, qm̄ muli
er. i. fragilitas h̄uana/ amicieſ sole claritas
z lunā mutabilitas habebit sub pedib⁹ de/
iectā vīz z culcatā. Itaqz incorruptio vie
facit nos ppe deū z icorruptio prie faē nos
prios deo. vt pote iaz silēs ei. z h̄e qd̄ supra
dicim⁹ qz in qnto ḡdu vīqz ad ipm puenie
mus. ¶ Multa qd̄ et alia opa sunt qz re
nimis ad ipm vt est elemosia, ieuniu, ořo
z his silia, z hec z qcū z suū talia s̄b aliquo
boz ḡdu qz sp̄s s̄b genere z tinet. Ad fidē
nāqz ppter deuoionis seruoz iusticie zelus
z defensio. Ad obedientiā, declinare a malo
z facere bonū, abstinentia, phibitor, z obser
vātia m̄ idatoz. Ad pseuerātiā vero, fortis
tudo, magnanimitas, z tolerātia. Ad icor
ruptōne aūtōrō mūd. i. z tēplano assidua.
z tēpt ſeclī, z intensa dilectio dei, aliaqz qz
plima i hūc modū. ¶ Ecce audist frēs k̄mī
qz mōis dñs veit ad nos qbzqz mōis nos
venim⁹ ad eū nūc audiſt qles s̄i qz vocare
dignat⁹ est. Dēs inquit qz laboratis z one
rat̄ estis. ¶ Venite ad me oēs qz laboratis

z onerati estis. Quoties pba ista ſci euāgelij
recitat̄ aurib⁹ fideliū/ eleuatio moro clōp,
tūſio pecto z z suspiria z citāk cordiū Quar
bz. Qz ſcōgscim⁹ pfecto oēs ſcōgscim⁹ ſigil
z laboram⁹ z onerati ſum⁹. In labore z fu
dore vultus nr̄vēſcimur pane nrō. z onere
pctōp nrōp oēs pm̄mūr. ¶ Dēs qz labo
ratis. Istō qui/nō ē diſcretiū ut vīz refet
ri debeat ad eos tñ qz laborauerint z onera
ti fuerit, qz innuēs aliqz fuſſelaboris z o
neris expes z ipos nō eguiſſe mia dñi yo
cāt̄. Est aut̄ accipiēdū causaliter. ut sit ſen
sus, veitead me oēs qz laboratis et onerati
estis. i. qz vos oēs laboratis z onerati estis
Exclusit ei ſcriptura oia ſb pctō/ ut pmissio
ex fide Ihu xpi dareſ credētib⁹. Dēs qz ppe
peccauerūt regerūt grādei. ¶ Laboratis
z onerati estis. Si qz ſb eode ſēlū velit ac
cipere laborates z oneratos/ ut ſeqns diſ
cio pcedētis ſit qz expositio. ego z tēdēdū n̄
duco. Dēs qz ppe labor iuxta aliqd on⁹ dici
pōt z ecōuerso. Atm̄ h̄uana ſactōes ſide
rati/ liqdo ſtabitaliqz d̄rāz posſe affigri.
Mlti ei laborat qz onera nō portat, nullus
at onera portat qn̄ i hōcipo qz portat labo
ret v̄bigra, ſcōptores, pictores, ſuſtores, cere
ricqz artifices. qz in penetralib⁹ ſuſtas implēt
artes. nūqz onera portare dicēdi ſūt. At il/
li qz ligna lapides ſeu alias quilibz res hū
meris impositas portat et onus ferre z ſub
onerelaborare dicūt. Juxta hāc ſideratō
nē, qz leue aliqz moleſtā ſuſtinet/ laborare
ſimpliciter dici pōt. qz ho ſuē z qz ſupra vi
res ſuas eſſe videat portat/ iure onerat̄ eſſe
narraf. Dicifg. Veitead me oēs zē. ¶ La
borates itaqz z oneratos posſum⁹ accipere
Prio vtrūqz pp̄lm. iudicū vīz ac gētēz,
de hinc vtrūqz ſetū virū ac mulierē. deinde
diuīt̄ z paupēz, religiosū z ſeclarē. innocē
tez z pctōrē, ſubditū z platiū, pteplatiū et
actiuū, temptatōnib⁹ carēt̄ z temptatōni
bus grauati ydiotā z līatā, ſanū z infirmū
ſenē atqz inuenē. Ut inexcusabilis ſit ois
hō cuiuscūqz ſit ſecte. ūdītōnis etat̄ z ſet̄
Sic ei null⁹ inuen̄t̄ eſſe sine onere aut labo
re. ita nullus ptepliſſus eſt abſqz vocatōe.
Et vez qd̄ eſt vnuersalit̄ qz hō nascit ad
laborē ſz aliqz (vt dicim⁹) ſpectu alterius
abſqz onere eſt. ¶ Sūt̄ at multi labores z
multa onera. ¶ Laborabat itaqz iude⁹ ab
initio in cultodiendo līaz legis, gētīlis aut̄
totus z ſp ſuit ſb onere dyabolice ſuitutis.
¶ Laborabat itē z ad huclaborat mascu
lus cura domētice prouisionis, ſz unilic

¶ ¶ 3

De verbis domini. Venite

addicta iacet sub onere maritalis dñatōis dicēte ad eā dño. Sub viri p̄tate eris t̄ ipē dñabif̄tui. Laborat diues typō elatōis paup̄ v̄o opp̄m̄it p̄dere tyrānīce dñatōis sic sc̄ptū est. Veneratio leonis onagri in here mo sic pascua diuitū sūr paupes. Laborat religiosus abstinere sea negotijs seclārib⁹ sub q̄bz totus succubit volēs nolēs hō seclaria. Laborat innocēs custodire innocentiā suā. qua p̄ctōr pdita sub p̄dere p̄ctōrū gemit. Laborat subditus q̄liter dignā exhibeat reuerētiā robediētiā platis platus aut̄ on⁹ sollicitudinis portat tanq̄s deo rōnem p̄ subditis redditurus. Laborat q̄replatiūs quō placeat deo. quō p̄ficiat sibi t̄ p̄timo. actiuus v̄o sub onere aetōnis deludat v̄tos t̄ pluuias mūdanor̄ negotior̄ tolerat. vt cotineat tabernacli in sua puritatē p̄maneāt. Laborat tentatōne carēs in custodia sui. et q̄passiōe p̄timi s̄zalius multaz tentatōnū p̄dere p̄grauiatur. Laborat ydiota scire t̄m̄ q̄ sibi cōne niant. līratus aut̄ magno se sponte subdit oneri curiositatis. scire appetēs t̄ curiose inuestigās naturas t̄ causas. motiōes et mu tationes rez singulaz. Vidi inquit salomō q̄ hoc q̄z eēt vanitas t̄ afflictio sp̄us eo q̄ i multa sapientia multa sit indignatio. t̄ q̄ ad dit sciaz. addit t̄ labore. Sanus t̄s in illa tribulatōne laborat. ipa t̄m̄ hūanaz necessitatū viciſſitudo eius labor est. Infirmo at̄ sua infirmitas onus est. Laborat etiā se nextedio vīte p̄ntis. Juuenis aut̄ sub onere ē natūraliū incētuor̄ portās p̄d̄ diei t̄ estus. Itaq̄ si recte h̄sideras. si diligēter inspicis naturā hūanā. qd̄ aliud q̄s labore t̄ dolorē h̄sideras. Quid haber ampli⁹ hō de vniuerso labore suo q̄ laborat sub sole nisi vanitatē t̄ afflictōez sp̄us. Liber in ter hec vndeclim illa Isaie onera ad medi um adducere. t̄ oneras istis. fm̄ interprati ones noim̄ dūtata adaptare. Hā p̄phetā ordine p̄sequi nō est nr̄. p̄positi. In pri mis ḡ ponit on⁹ babilonis qd̄ interprtatur p̄fusio. Onus iḡif babilonis portat incre duli q̄ p̄fusionē incredulitatis et maloz op̄ez semeiōs p̄fusiōi t̄ maledictōi p̄p̄at Operuit p̄fusio metes eoz. t̄ iō p̄fusi sunt qm̄ de p̄p̄enit eos. Subdit onus phili st̄m̄ qd̄ sonat porōne cadētes. On⁹ ḡ phi list̄m̄ h̄grue imponit misere mulieri. q̄ tā viro q̄s t̄ sibi p̄tōnē mortis p̄buit. t̄ cu eo pariter de statu felicitatis cadēs leges miseriaz t̄ mortis q̄s meruit ipa p̄pensi⁹ por

tare. p̄pellit. sic ip̄i a dño dr. In dolore pa ries. t̄ sub viri p̄tate eris t̄. Adiungitur q̄z onus Moab. t̄ moab interpraf̄ de p̄tē. Qd̄ onus bñ portare dicūs oēs q̄ paup̄a ter t̄ inopia tpaliū p̄mūl. qz p̄uaricardis p̄ mi p̄ris ade potissimū in ipis capere exp̄is mētū possum⁹. q̄ nō solūmō p̄ctōr̄ s̄z t̄ erū naꝝ sarcinas de p̄reqdā hereditaria deuo lutōne q̄ filij trahit. Subinfer̄ on⁹ da masci qd̄ dr̄ s̄guis por̄ vel sanguis osculū. Onus aut̄ damasci portat hoies hui⁹ seclī q̄ p̄ hoc q̄ seclaria negocia tam desiderāter q̄ indefinēter tractat q̄ vīc aut̄ nullatenus sine p̄tō pagi p̄nt. s̄guine qd̄damō bibuit t̄ osculant̄. q̄ p̄ctis quātulūcūq̄s maculari noscūt. Si at̄ in ipis negocijs p̄cta volun taria. p̄mitteret nō iā sanguinē biberet ve oscularent̄. s̄z ipo s̄guine inuolueret t̄ iml mergeret q̄les illi sūr de q̄bz diē p̄s. Vīri s̄a guinū declinate a me. Et Isaias Manus v̄re s̄guine plene sūr. Et tales v̄tq̄s nō ad on⁹ damasci. s̄z ad on⁹ p̄tineret egypti qd̄ interprt̄tenebre. Onus aut̄ egypti portat p̄ct̄res neq̄ssimi q̄ malicie sue tenebris ex cecati. q̄ se mala seq̄nat̄ scire n̄ curāt. t̄ q̄ ad lumē vītatis venire sūmope deberet tene bras suas sp̄ deteri⁹ peccādo augent. Ut ei bñs Bre. ait. Habet hoc plerūq̄ human⁹ anim⁹ p̄priū. q̄ mor̄ vt i culpā labifa sui ad buclōgī⁹ cognitōne sepef̄. Hoc ipm̄ nanq̄ malū qd̄ agit. mēti sue obicem an̄ ocl̄os rōnis int̄serit. Un̄ firū ala p̄ voluntatib⁹ tene bris obessa. p̄ modū bonū iā nec qd̄ q̄rat a ḡonscat. Lux q̄ppē vītas. q̄ s̄tiliter rep̄boz cl̄pas exālat q̄ habita negligit. eo p̄ mitit districti⁹ iudicas vt nec amissa regra tur. t̄ cu ab actu repellit fugit a s̄esu. Se q̄tur on⁹ d̄serti maris p̄ qd̄ pond⁹ miseriaz babilonis recapitula. Hare p̄ns seclīm̄ si gnificat. d̄seritu v̄o derelictū dr. On⁹ ḡ d̄seriti maris. i. derelicti seclī. portat eccl̄ia p̄ lati. q̄ amaritudines t̄ p̄cellas p̄ntis seclī. q̄s p̄pter dēū reliq̄re curauerit. in p̄uisione s̄bditor̄ rursū subire p̄pellū. De hic po niſ on⁹ duma siue ydumee. Duma ē regio est ydumee. Duma interpt̄t facēs. ydumea trena. Hoc on⁹ portat actini. q̄ trena ac tiones ac domesticas sollicitudines. p̄ frībō p̄replatōni vacātib⁹ exēplo. marthē p̄ soro relaborat̄. p̄tē sūministrat̄. ac p̄ hōca p̄te platōnis jūbilo se q̄i facētes in p̄spectu dei reputat̄. Un̄ ēq̄ ḡue sibi on⁹ h̄ arbitraf̄. be at̄ existimātes t̄ ḡt̄ amplexatessi cōcede ref̄ eis cu p̄replatiūs iūbilarē deo i voce ex

ultatōnis q̄s implicari n̄ negocio terrene acti
onis. **E**t q̄ inter ip̄os actiuos sūt pleriq̄
q̄ varijs tribulatōnib⁹ t̄ tēptatōnib⁹ fatigā
tur, recte oneri duma otinua s̄on⁹ in arabia
qđ sonat campestris sine hūilis. Camp⁹ vt
nostis loc⁹ certaminis ē, dyabol⁹ aut in cā
po est, vel q̄i miles patut ad pliū, vel tanq̄
leo rugiēs t̄ circuiēs vt inueniat quē deuo
ret. On⁹ ḡ in arabia portat q̄ pōderet tēpta
tōnū p̄mis, q̄ molestias carnis aut spūs pa
tit, cui colluctatio est tam aduersus carnes
t̄ sanguine q̄s aduersus spiritualia neq̄cie in
celestib⁹. Si aut̄ t̄ arabia hūilis interpretat
recte on⁹ in arabia portat q̄ in tēptatōne co
stitut⁹ sponte se hūiliat, t̄ ex hūiliato corde
dei adiutoriū t̄tra aduersarij tela implorat
vel certe q̄ tēptatū sua aduersitas hūile ac
tristē reddat quē p̄spēritas supbū t̄ leñū fa
ciebat. **S**equit̄ on⁹ vallis visiōis q̄ bie
rusalē a p̄pha exp̄mis, nō q̄ i valle sit sita s̄
p̄t repbos mores despectue ita sit cognoscita
minata. Onus istud cōgrue dicit̄ portare
latus sine p̄bus sapie mūdi dedit⁹, q̄ quia
stulticia est ap̄d̄ dei q̄ in valli on⁹ sue curio
sitas portat et arbitratēs se p̄ sue subtilita
tis visu/occulta penetrare, ab occultor̄ de
teri caligāt veritate. **I**az vero subdit̄ on⁹
tyri qđ dicit̄ angustia. Onus aut̄ tyri, i. an
gustie portat q̄ diuersarū infirmitatū angu
stias tolerat q̄ hōcip̄m qđ eis vivere datur
sine dolorib⁹ t̄ erūnis trāfigere nō p̄mittūc
Onus vero iumētor̄ austri extremo in
loco ponit, quo noīe reliquie diax tribūnū
designātur, q̄ soch̄ transmigratib⁹ in terra
sua resederat, q̄ reliquie iumēta dicūt p̄pter de
prauatōe sue fidei, austri vero p̄pter sitū lo
ci. Trib⁹ em iuda t̄ trib⁹ beniam in ad au
stralē p̄tē terre p̄missionis sortē accepāt sue
possessiōis, on⁹ igit̄ iumētor̄ austri portat
iūenes t̄ p̄cipue i scā religionē viuētes, q̄
recte dicūt iumēta p̄pter fortitudinē viriū.
t̄ austri p̄pter calorē naturaliū incētuorū,
Hi tāq̄ fortia iumēta i calidis regiōib⁹ cō
moratā/ portat onera iūuētūs, tolerant
grauiores lucas carnis ferunt p̄pensi⁹ rigo
re discipline, t̄ seniores sp̄ adiuuat in oī la
dore. **S**z q̄ fastidiosū cēt de q̄ntitate et
q̄litate laboꝝ t̄ oneꝝ singuloꝝ tractare/ le
ctori hoc p̄ exercitio reliquendū ducim⁹.
Hoc solū cōmemoram⁹ q̄ oī laborati t̄ one
rato ad grāz dñi ip̄o vocāte vniēdū indicif
Ad qđ: ut rechescat a laborib⁹ suis t̄ alleuiē
tur ab oneriib⁹ suis. Hāsbd̄ Et ego refici
am vos. **T**rasitead me oēs q̄ cōcupiscit⁹

me, t̄ ego reficiā vos. Quid ē reficiā? Uer
bū hoc cōquociū est Reficere eiē repare, reint
egrare t̄ alimēto refocillare Triplet ḡ in h̄
vbo cōmēdāt̄ ei largitas t̄ra triplicē nrāz
necessitatē. Eram⁹ siqdē pditi t̄ q̄i ad nibi
lū redacti, eram⁹ cōtracti t̄ corrupti, sum⁹
adhuc esuriētes t̄ ieuni Perdīti eram⁹ p̄ p̄
mi pentis inobedītā, corrupti p̄ p̄riā cul
pā, ieuni sum⁹ p̄pter quotidianā desidiam
Ip̄cāt fm diuitias grēsue repauit nos reis
tegrauit nos, refocillauit nos Repauit per
passiōez t̄ crucē suā, reintegravit p̄ p̄uersio
nis grāz, refocillauit p̄ visitatōem assiduā.
Anq̄ reparet nos eram⁹ filij tenebraz t̄ p̄
ditōis, anq̄ reintegraret nos eram⁹ filij mi
seriarū t̄ iniqtatis, t̄ nisi p̄tinuo refocillet
nos egētes fame t̄ squalidi p̄manebimus.
Sz nō est p̄tereūter intuēdū q̄ refocilla
tio ista siue refectio triplex est Allia ē incipi
entū, alia pficiētū, alia pfector̄. Incipiē
tes alūt̄ pane laico siue ordeaceo, pficiētēs
pane scō t̄ mōo, pfector̄ māna d̄ celo. Panis
incipiētū est, p̄scie purgatio, panis pficiē
tū est scā deuotō, māna pfector̄ ē pura p̄tē
platio. **A**ttēde singula Houū q̄s veniēs
ad p̄uersiōez t̄ afferēs ad dñm de regiōedis
similitudinis cōsciam mltis oneratā p̄ctis,
q̄daliud dign⁹ ē audire a dño nisi illō apli.
Tu sta illic aut̄ certe sedes b̄ scabello peduz
meoz. Nec tñ vilipēdēda ē statio illa v̄l sef
sio v̄bi peccatricilla p̄uissimā veniā obtinu
it p̄ctōz. Sedēt itaq̄ ad pedes dñi Ihu
t̄ recogitati oēs annos suos in amaritudi
ne aīe siue apponit̄ a dño panis, nō qdem
subtilis t̄ tādid⁹, s̄asp̄ t̄ bispid⁹ sic ordeuz
asperū t̄ bispidū ē, Pāis iste afflictio p̄nie
est, ordeū vñ p̄scic panis h̄ est cōtritio vā,
pfessio pura, intēsa volūtas penitēdi, t̄ deo
i cinere ac cilicio satissaciēdi. Panis h̄ colli
giſ et cōsideratōne p̄ctōz, cōspḡit timore in
dicis viuōz atq̄ mortuōz coq̄tūr metu ge
hēnaliū tormentōz. **P**anis sic collectus
t̄ sic p̄fectus ad pedes dñi comestus gene
rat sacietatē, p̄scie vicz purgatōnez. Mag
q̄ppe sacietas t̄ sufficiēs refectio in nouiter
p̄uerso q̄ vicz nō mordeſt mala p̄scia de p̄te
ritis, neca sp̄erepellit p̄ malā volūtate ha
bitā defuturis. **H**ic panis nō incōueni
enter dici p̄t̄laicus eo q̄ mltis etiā in secu
lo positis ad manū est. Ordeaceo etiā dici
p̄t̄, q̄ fuoz nō filioz cib̄ ordeū est, t̄ inci
piētes nōdū acceperūt spiritū adoptionis
filioz s̄ sp̄m habent interz fuitis in timo
resic ex ipoꝝ voceꝝ p̄phetā d̄, sic ocl̄ fuoz

De verbis domini. Venite

ut in manib⁹ dñor⁹ suor⁹ ita ocl⁹ nr⁹ addñz
deū nr⁹m. At vbi pcessu tpi⁹ is q̄ eiusmōi
ē iā cepi respirare et aspirare i⁹ libertatē glie
filioꝝ dī et nōce dōposito iā adept⁹ fuerit spē
veie. p̄t bonā volūtātē suā puto q̄ iā dign⁹
bēebi⁹ cui a dñō dicat. Fili surge et sta su
pra pedes tuos. Et itē. accede huc ut tāgaz
te fili mi. Accede p̄ bonā volūtātē ut tāgaz
te p̄ duotōis ifusōe. Stabit igi⁹ ad mēsa
magñā ut videat faciē dñi i⁹ uibilo. ut come
dat panē corā dñō. p̄ aeyti⁹ l̄cm panē mū
dū. panē coloris cādidi saporis eximij. pa
nē ex sila suauitas pfectū et igne dñi amo
r̄. coctū. pāis iste filioꝝ ē siue amicor⁹ q̄ tā
fidelit q̄ fiducialit clamare p̄nt ad dñz. p̄
nr̄ q̄ es i celis. panē nr̄ quotidianū da no
bis hodie. **P**āis ē scā duotō. panis/ois
suauitas siue solatō spūs. et sr̄ oēz pāez pa
nis gr̄ elaciay. Hic pāis aia⁹ esurietē rplz
bois et ifudit nob memorā abūdātie suau
tar⁹. Qui pāis recte p̄t dici scūs. p̄t v̄tū
exercitia et cādidi p̄t luc⁹ opa et tā mūd⁹ ut
nlli eū edere liceat nisi sacerdotib⁹. sacerdos
or q̄i sacra dās v̄l sacrificia. p̄ pplo offerēs.
Qui ḡtāl̄n fuerit q̄. p̄ vite merito sacrificia
orōnū digne. p̄ pplo imolz tā scē mēse xp̄i p
ticipare nō h̄z. **E**t nota q̄ sic ē pāis pane
suauior et cibo cibo melior ita ēt stat⁹ stat⁹ fe
licior q̄i is q̄ paulo aī sedebat ad pedes ihu
p̄ sp̄m tioris et māducabat i⁹ geitu suo panē
doloris. iā nūc p̄ sp̄m pietat⁹ surgit. p̄ sp̄m
scie. p̄t. p̄ sp̄m fortitudinis ascēdit. p̄ sp̄m
psilij accedit. p̄ sp̄m itelligētie diligēti⁹ itue
tur et considerat qd mēsa p̄familias dulce
dis cōfear. spūs nāq̄ pietat⁹ efficacē devo
tū. spūs scie discretū. spūs fortitudini⁹ ad
sua aduersa validū. spūs psilij ad aduersa
aliēa caritatiū spūs itelligētie ad dīna spe
culatiū ut videre iā incipiat q̄ sit volūtātē
dñi bñplacēt pfecta et exultet i mia dīna.

Et ita qdē se h̄z stat⁹ pficiētū et pcessus
de v̄tute i v̄tute eūtū. Tu q̄z bone ihu pa
sti i dulcedie tua ita inq̄ pasti cibū illoꝝ et p
varietate puetū saporē diuersificas inter
nay suauitatū. Que atē p̄patio cibi pfecto
rū. Māna ē et de celo veit. māna ē abscōdī
tū qd nō nouit nisi q̄ gustauit. cibo ē sic in
cōpabilis ita et ieffabil. et sol⁹ sp̄lis sapie mi
nistrabit illū. Leteri cibi d̄ tra orūk orti col
ligūt. collecti et erūt. trit⁹ pficiūt. pfecti co
quūt. et sic dñmū cōmestibiles efficiūt. Dia h
studij et laboris hūani sūt. et siglis v̄tutib⁹ as
signari p̄nt. Hā d̄ corde puro q̄i d̄ tra bona
p affectu orūt. et appetitū colligūt. et discre
tionē et erūt. et appetitōe pficiūt. et amore

coquūt. et tē dñmū bables eē inchoāt ut fre
q̄ntia suauitas cor afficiat. Sola at p̄tēpla
tōnis puritas q̄i māna d̄ celoveit atq̄ i mo
mēto et i ictu ocl⁹ mirabiliter afficit et ineffa
biliter inebriat aia⁹ fidele. ea dūtataq̄ dī
gna erit ita visitari ab altissio et yti tā suau
abo. **D**e his refectōib⁹ i cāti. cāti. scptū ē
Lomedite aici et bibite et ebriami k̄mī. In
cipiētes. pficiētes aici vocāt et comedere ac
bibere monēt. h̄c cū labore et freq̄nti studio
v̄tutes i v̄tē aie zgerere. Perfecti at k̄mī
noianſ v̄pote i suplatō ḡdu iā p̄stituti. q̄ et
inebriari et hōrtat̄ p̄tēplatōis v̄c̄ dulcedi
ne a sēlībō corporeis i sursū ducēt spūs alie
nari. Siē ei ebrietas mētē cuertit et peitus
sui imemorē reddit. ita p̄tēplatōis ip̄t̄
aia⁹ q̄ s̄blenat ab oī sēlū corporeo rapit et
q̄i i obliuionē sui fūdit abducit. Tūc accē
dit et islamā ardore mirifico. et sopit⁹ v̄ndi
et carnaliū volūptatiū illecebris extīt̄ oīm
mūd alīū cupiditatū fallacijs. remot⁹ a me
moria corporeaz̄ s̄lititudinū fātās et cogī
ratōnū p̄mūnū ip̄edimētis. tota serf i am
pler⁹. v̄bi ad osculū sp̄osi ad quīnū xp̄i. ibi
gulstat et v̄d̄z q̄ suauis ē dñs. q̄ magna m̄l
titudo dulcedinis ei⁹ ibi req̄escit a turbie et
a pluvia. ibi sedet i sp̄osi v̄mbra. ibi mādus
cat illō dulcissimū dīne suauitat̄ māna. Ja
q̄ audire digna erit a dñō. Uel sp̄osa mea
colubā mea. pt̄ia mea. At qd̄. Ut vincēt̄
dem sedere mecū ut vicēt̄ dez māna abscō
ditū. et vincēt̄ dez edere deligno vite qd̄ ē
in pardiso dei mei. Hō iā sedebis sub mēsa
cū fūis. nō stabis ad mēsa cū filijs. h̄c sedeb
ad mēsa cū p̄familias. ut d̄ bois dñi gau
deas et comedas cibū illū q̄e ignorabas.
tu et oēs p̄res tui. dulce p̄ oī fructu frument
vini et olei. **T**alis pfecto aia⁹ cū de pene
tralib⁹ sp̄osi pcesserit plena caritate et dile
ctōne inebriata et se redierit puto si itroge
tur v̄nērēt aut qd̄ audierit in secretario
dilecti sui. q̄ ex memoria abūdātie suauita
tis illū q̄ refecta ē eructuās ex s̄nia respōde
bit. Introduxit meret i cellā v̄inariā. ordia
uit i me caritatē. Et itēz sb illū v̄mbra q̄ d̄
siderauerā sedi et frēt̄ e dulc⁹ gutturi meo
Hec ē frēs mei refectio aia⁹ scāp̄. hec pa
scua dñicaz ouīū. q̄ laborātib⁹ atq̄ onera
tis ad se v̄eniētib⁹ dñs p̄mitit dīces. Ego
reficiā vos. As si p̄fester dicat ego parabo
in aspectu v̄ro mēsa. ego vobis p̄gabo re
fectōe. et capacitate singloꝝ dr̄nt̄. Ego
noui signētū v̄m ego noui pfectū v̄z ego
noui qd̄ siglis expediat. qd̄ dueiat v̄nērē
sis. Si veneritis ad me et māseritis i fmōs

ne meo mēsurā refectōis bonā vobis om̄is
bdabo, s̄z alij̄s refertā hoc ē simpliciter re/
pletā, p̄ficien̄tib⁹ coagitatam, hoc ē cōtusū
onib⁹ et quibusdaz compressionib⁹ re/
pleram, p̄fectis sup̄fluentē vel sup̄cumul/
latam. Quapropter nolite tardare nolite
formidare. venite ad me et ego reficiā vos.

Ego sum panis vite, ego aqua sapiērie,
ego splendor lucis eternae, ego vita vera et
vivuz cor hoīs letificans, ego cynamomū
et ballamū aromatifans; ego sum granū or
dei penitentibus ego granū frumenti, pfici
entibus ego dulcedo mellis perfectis, ego
panis de celo veniens habens om̄ne dele
cramentū et omnē saporez suavitatis. Ego
sum lux mundi, lucifer dici et sol iusticie ego
viola horti, ego flos campi et liliū cōuallii
Ego sum via veritas et vita, ego suz mirra
elecia, nardus odorifera, oliua fructifera.
Ego sum fons hortorum puteus aquaruz
viventiū et vena gratiaruz. Ego sum venia
peccatorū, grāia iustoz et gloria sanctoz.
Ego sum adiutor pauperi et pater orpha
norū et iudex viduaꝝ. Ego sum dñs seruo
rum, pater filioꝝ, et sponsus fidelium antīna
rum. Ego iuuabo pusillanimes, refouebo
flebiles, cōsolabor flentes. Qd̄ pieratreq
ram, et qd̄ abiectū fuerat reducam, et qd̄ fra
ctum fuerat alligabo, qd̄ infirmū fuerat cō
solidabo, et qd̄ pingue et forte custodiā. Ve
nire ergo ad me et ego reficiam vos. Om̄i
bus omnia fio, om̄es inuito dimittere vos
ieiunios nolo, venite ad me et ego reficiam
vos.

Sequit tollite iuguz meū sup̄ vos
Duob⁹ modis p̄ possūt hec verba accipi, ex
quoꝝ altero, diuina benignitas, ex altero
sapientia dei magnifice commendatur. Sa
pientie in hoc q̄ in tam breui clausula, ois
recte viuendi norma est expressa. Benigni
tas vero in hoc q̄ suū iugum appellauit, et
hoc nostrarere monuit. **N**uo modo be
nignitas eius in hoc commendabilis ap
pareat attende, Tollite inquit iugum meū
sup̄ vos. Deū inquā, aſi dicat, Jugū qd̄
dam imposui mibi, et ipm iugū est caritas
qua diligō vos hoc ergo iuguz meū tollite
sup̄ vos, i, diligite me quia prior dilectivos
Tide homo si nō infinita h̄ elucescat beni
gnitas dei, qui deus est et creator oīm secul
oz. Jugum dilectionis non dēsignatur
trahere nobiscū nec sufficeret sibi iudicauit
vt esset inter nos et super nos sive presentia
maiestatis nisi descendaret ad nos et esset
in nobis tanq̄ vnuſ ex nobis, tuꝝ p̄ p̄ntiā

suscepte humilitatis, tum per gratiam mu
tue dilectionis. **M**unquid tante actali be
nignitati imo (vt ita dicam) humilitati ei⁹
ingratus esse poteris. Venerare fili Eliaz
in salvatori tuo sacratissimā eius sublimi
tatem, sed nō minus admirare sincerissimā
eius humilitatem. Reuerere in illo q̄ deus
noster est et nihilomin⁹ amplectere q̄ caro
et frater noster est. Trahe in ḡm dilectio
nis cū eo qd̄ n̄ ē aliō n̄ si v̄tēdas redama
re eū q̄ amauit te. Contēde diligere certati
dilige curre qntū potes p̄currere tūn̄ p̄ potes
q̄ ab eterno dilectus, et aplius dilectus tūn̄
ad huc min⁹ diligis. Diligēti creatorē tūn̄
redemptorem tuum, dilectorē tūn̄ quan
tum potes et ex quāto debes nam potes pa
rum et debes multum, vel potius debes ex
multo, i, ex toto corde tuo, et tota anima tua
et ex oīb⁹ virib⁹ tuis, i, ex oī qd̄ scis et es ipo
tes. Certes i milies et milies tūn̄ et scires
et possees qntū es et scis et potes, ex hoc tota
liter toto diligere tenereris eū. Et si etiā et
toto hoc diligeres quid es tu ad deum? Re
spondebo tibi inquit Heliu q̄ maior sit de
us homine Quis prior dedit illi et retribu
etur ei? Quis amplius dilerit eū, vel quis
saltem eque dilerit eū. Ipse numerū nos
p̄cedit diligēdi inchoatōe sicut p̄cedit eten
nitate, ipenos p̄cedit diligendi intensione
sicut p̄cellit maiestatis imēritate. Fac er
go o bo qd̄ potes, et si qntū debes nō potes

Diligit p̄bs deum pro eo q̄ creatus ab
illo est. Gratias agit primo q̄ voluerit eū,
potius esse aliquid q̄ nihil, secundo q̄ po
tius hominem q̄ pecus, tertio q̄ virū ma
gis q̄ feminam, quarto q̄ litteratum poti⁹
q̄ ydiotaz. **V**idetu (o christiane) si nō mul
to amplius et excellentius gloriam tibi
sit. Etenim te deus tuus creavit, ab errore
paterni delicti per baptismum te absoluuit
fide sua et sacramentis te imbuuit et multis
etiaꝝ periculis te eruit et absq̄ vallis tuis me
ritis ad sibi seruendum te vocauit, et mul
ta spiritus suavitate dītauit. Quid q̄ an
te hec oīa morte sua et tali morte te redemit
q̄ pro te cedi, cōspui et crucifixi voluit, vīn
ciuit et alapas verberat spinas, spuma et blas
phemias pro te sustinuit. Quātum putas
in hoc tibi benignitatis exhibuit qntū pro
pter hoc a te amari promeruit. O q̄ infeli
ces q̄ infidelibus deteriores qui tantam e
ius benignitatē vilipēderint aut obliuionē
tradiderint sive etiā tempserit digni plāe
q̄ deleat de libro iuēciū et cū iust⁹ n̄ scribat

De verbis domini Venite

Ecce quō benignitatē dñi Ihsu, i. benignis simam dignationem eius commendabilez aspicim⁹ cū ipenobis dīc Tollite iugū meum sup vos.

T Jam vō qm̄ in vbiſ istis de sapia dei amiratōnis caperes si, pfūdita tē ipoꝝ digne pſpicere posseſ. Qui docet oēz hoiez ſciam. q̄ dedit oēz ſacré ſcripturaz q̄ vētis pōd⁹ poſuit, qd ſine pōdere pferre potuit. Uideam⁹ ḡ qd ſit tollite iugū meū sup vos. Iugū epi ipo nrō rſu fuiuū dicit⁹ q̄ ipi ſb ſcē religiōis habitu, pfeſſi ſum⁹ p̄ h ergo q̄ dīc tollite ſignificare voluit, q̄ libera electōe ſe voluntaria deuotōe iugū p̄ ſbeūdū ſit. **A** Tollere igif iugū epi ē nō co actos ſz ſpōtaneos fuituti ei ſcolla ſummitate. Et si ei ſit aliq̄ q̄ ſad monaſticā vitā co gār infirmitas, cōpellat paupertas, nō h̄ reſideat aio, ſz faciat de neceſſitate v̄tutē mutādo intētōe, et tūc ipa neceſſitatē occaſio n̄ nocebit, cū ad v̄tatis normā intentio directa fuerit. **D**icit itaq; Tollite iugū meū sup vos. Ac ſi dicat, corā rōbis q̄i poſitū ē iugū meuz, ſz penes vos ſit pſilium v̄m, ſi vultis tollite iugū meū ſup vos, ſi vultis pfecti ee, vēdite oia q̄ habetis ſe date paupi bus ſe qm̄ini me. Hoc uit deus frēs cariſſimi q̄i bonū eſt hoī ſi portauerit iugū, ſed d tollēdo eo / pſiliū dat, nō p̄ceptū, ne nos impingere videaf i trāſgressiōis reatū. Si ei p̄ceptū daret opteret oēs hoies obedire v̄l p̄ inobedietia eternalit pire. Sz q̄i pſiliū dedit q̄i in nrā volūtate poſuit v̄tꝝ velim⁹ iugū ei tollere ſup nos. Sz h̄ idubitable teneam⁹, vt ſi ſemel nos ſingo ei aſtrinxim⁹ ſā ab illa die nō liceat nob̄ de monaſterio egredi ſe collū excuteret de ſb iugo regule, qd anq̄ tollam⁹ tā liciteq̄ libere poſiū ſe refiſtare, ppter qd et htūs Bñdictus legislator n̄ ſormā datur tollēdi iugi nō ſtat tollentes in ipo initio voto aſtrinxit ſb iugo per manēdi. Sz anū integrū pbatōni ſil idulget ſe deliberatiōni, vt vīc, p̄bet ſe ipm h̄ ſi poſit ſe deliberet, an velit ferre iugū dñi. Aci ſi diſciplo ſuo v̄biſ philoſophicis dicat Dñi deliberādū q̄ ſemel ē ſtatuerū, atſi ſtatuerū irrefragabile erit. **S**z qd ſibi vult q̄ iugū poti⁹ q̄ ſhamū ſe frenū dñs tolli cōſuluz it. Hō ſine cā hoc factū ee reor ſz occēti alicu ius grā mysterij. Aci ſi meli⁹ aliqd in pm ptu nō habueris/ ego qd mihi videaf expo na. Hō igif ad equū aut mulū q̄ chamo reſgiſ ſe freno, ſed ad bouē fieri ſignificatōe voluit cui ſpē aliter cōpetit applicari iugo. Per equū deſignā ſe ambitioſi, q̄ mulū luru

riof. ſi ſcptū eſt. Holoſte ſi, ſi, e, r̄c. Hō p̄t cōſideratio nō magi ſouenit ordinī monaſtico q̄ equū ſe iugo ſine ſe holocausto.

A Ad bouē ergo nrā v̄ta ſe cōſideratio, qm̄ ad ipm ſueta videt eſſe ſignificatio. Uade ait ſapiē ſo piger ad formicā ſe disce ſapiaz. Poteſt ſe hic dicere ſaluator. Uade o ſecularis ad bouē ſe disce ab eo religioſa cōuerſatiōe. Ju eius opatōnib⁹ pp̄edere potes ab reuiciationē cultus ſecularis, hūilitatē cordis, ad platos obedientiā, ad cōdiscipulos ſocialē vitā. Ibi notabiles oratōnis in ſtatiā, ibi cōpassionis induſtria ibi lectōis ſtudiū, ſe ſuffragia in feſſionū ſe his ſimilia. Et audi quō. **B**ocai alvīc, bos, iugo ſb mitti ſolet. Eſt etiā aial mūduz eſli hūano cōcessū, ſe dñis ſacrificiō aptum. Itaq; q̄ bos alligari ſe pati ſe ſignificat q̄ iugū dñi tollere ſe portare volētes, abnegare ſemetip ſos ſibi ſe ſb alienis imperijs ſi monaſterio degeſere debēt. Qd cornib⁹ alligat̄ designat hūiles nos eſſe debere. Per cornū nāq̄ ſupbia exphmū ſicut ſcptū ē, nolite ex tollere in altū cornū v̄r̄z, i. nolite ſupbiā v̄r̄z erigere cora deū. Per cornū ergo alligari ſe ſupbiā nrā ſub v̄nclo amoris epi reſtrīgere. Qd aut̄ in iugo cōbinat̄ boues ſignificato pterenos charitatē fraternalitatis caſto ipēdere amore, honore in uicē puenire, ſirmātib⁹ alienis p̄ poſſe cocurrere. Per hoc etiā q̄ bos ligat̄ ruminat, admonētur claſtrales. Iz diſciplie legib⁹ co; paliter aſtricti, corde tñ ſe ore incessant ſacred ſcripture myſteria ruminare. Qd bos vngulā diuīſa hābz h̄ ē q̄ affectus ad duo dirigi debz. Ungula pes bouis eſt ſi ſcptū eſt. Planta pedis ſe plāta vituli. Per pedes aut̄ (vt notiſſimū eſt) deſignatur affectus quaſi ergo vngulā diuidit q̄ gemio mouet affectu amori boni ſe odio malii. Uel certe vngulā diuidit qui, p̄timo ſouit ſe proſperitib⁹ ſeu felicitatibus con gratulari ſe miserijs compati, qui ſcīt in ſta aplm gaudere cū gaudētib⁹, flere cū ſlētib⁹. Qd bos arando glebas v̄t norat q̄ clauſtrales dñe ſcripture in uigilare debent myſterijs ſibi ad deuotōnis profectū, p̄tims ad eruditōnis augmētu. Qd etiā currum trahit apie deuiciat quāte veneratōnis ſit q̄ eccliaz dei meriti ſe p̄cib⁹ adiuuādo, pmo uere p̄nt. Per currū nanq̄ ecclia figura ſi ſc̄ p̄ ſit. Currū dei decem milibus multiplex. Currum ergo bos trahit, quando pro miſlitante ecclia religiosus q̄ ſpīam fideliter intercedit. Qd etiā mundū animal eſt et

vesci licetū declarat imitatoē dignū eū q̄ in
 ḡz r̄pi pie portare studuerit. Bouē q̄ppe
 comedere et eccl̄plū religiosi fr̄is/actib⁹ no
 stris imitādo q̄ incorpare. Bos etiā in sa
 crificio et holocausto dñi offerri solet. Sa
 crificiū d̄r hostia cui⁹ portio aliq̄ i altari cre
 mar. reliq̄ in r̄lus cedit offerētis. Holocausto
 stū h̄o est q̄ tota crematur in altari. Bouē
 iḡt nr̄m i sacrificiū dño offerim⁹ qñ appone
 tes h̄iliare aias nr̄as et affigere carnē iein
 n̄is. vigilis. alijsq̄ sc̄i opis exercitib⁹. ac/
 cedēte mādato p̄oris talib⁹ imperatē vere/
 cunde et h̄iliiter a p̄posito nr̄o defistimus.
 Nempe qd̄ nr̄z reliquim⁹ intēnōez et volū
 tate fr̄agim⁹ hoc in dñi sacrificiū accēdim⁹.
 Qe autē nr̄am moditatē et utilitatē facim⁹.
 hoc q̄i in r̄lu nr̄m de sacrificio dñi reserua/
 mus. Cū vero addura et aspera nr̄q̄ volū
 tati p̄suis contraria p̄ dei amore obedimus.
 q̄i bonē nr̄m in holocaustū dño offerimus
 q̄ nos metīposa nr̄is voluntatib⁹ occidim⁹
 et sup altare boni opis igne dñi amoris cre
 mam⁹. Uel certe sacrificiū ē bona nr̄a ope
 rati et laudē nobis cooperās ap̄d p̄ximū. et
 meritū collocās ap̄d dñi. Holocaustū h̄o
 est sincere deuotōis affect⁹ seu pure p̄epla
 tōis excessis. cū mēs h̄iana sp̄issācti fer
 uore p̄cepto vel effūdis sup se v̄l' rapis extra
 ser tūc ita v̄hemēter arder et extuaty te di
 cere sueniat. Aia mea iūque facta est. Un⁹
 Deigne sc̄tō. igne mō. Et s̄ris scire deus
 nōst̄ iste ignis est. Hece his similia ut mi
 bi videt̄ fr̄es dilectissimi dñis innuere volu
 it cū dixit Tollite iugū. **T**h̄z cur addidit
 meū. Uriḡ discernere voluit suū ab his q̄
 sua nō sūt. Siqdē est iugū star̄ h̄iani. iu
 gū cordis p̄uersi. et est iudei. seculi. dyaboli
 inferni. **I**jugū star̄ h̄iani est corruptio
 et mortalitas et multiformis infirmitas. q̄/
 bus om̄e h̄ianū gen⁹ subiacere dinoscitur
 Un⁹ sc̄ptū est. Graue iugū sup filios Adaz
Ijugū cordis p̄uersi ē voluntas p̄pria vel
 suetudo praua. q̄r̄ nr̄a captiuia tenet et se
 p̄issime ducit q̄ nō vult. De q̄ nisi fili⁹ nos
 liberauerit nūq̄ vere liberi erim⁹ de cuius
 nobis p̄sona p̄mittit Ecce ego venio dirū
 pe iugū captiuūatis vr̄. **I**jugū iudei est
 obfūatia leḡ ad litterā. De q̄ apl̄s Pet⁹
 dicit. Quid tēptatis imponere iugū super
 ceruices discipulōz qd̄ neḡ vos neq̄ p̄res
 vr̄i potrare potuerūt. **I**jugū sc̄li ē cupi
 das. Un⁹ stultus rex leḡ dixisse ad ppl̄m
 suū Pater me⁹ aggragauit iugū vestrū ego
 addā iugo vr̄o. Ac si diceret Pater me⁹ exē

gita vobis magnū questū. ego m̄ltō maio
 re. **I**jugū dyaboli ē p̄tm̄ vel iniqtas De
 q̄ illud Isaie. Jugum ei oneris et virgā
 humeri ei⁹ et sceptrū eractoris eius supasti.
 Eractor nōster ē dyabol⁹ q̄ p̄tm̄ numū quē
 in paradiso nobis obtulit cū v̄lura erigit.
 q̄ ad addēdi p̄ctō p̄tm̄ sp̄ instigat. vt in fi
 nenos ad iugū etne dānatōnis trahat. **L**o
 tra qd̄ oram⁹ p̄rez nr̄m q̄ in celis ē v̄ gl̄iosa
 filij sui nativitas liberz q̄s sub p̄cti iugo ve
 tusta fuitus tenet. Hui⁹ itaq̄ ex actoris iu
 li⁹ supauit cū seductōne afflictōne dānatōne
 q̄ crūētus ille tyran⁹ nos tenebat ad nibilū
 moriēdo redegit. **I**Jugū inferni ē eterna
 dānatio. q̄ fasciculi ad aburēdū colligabū
 tur. vt illic p̄iūgātur in pena q̄ eq̄les extite/
 rūt icl̄pa. De hoc iugo p̄t accipi qd̄ dñs di
 cit p̄ Osce. Propterea imponet eis iugūz
 . qd̄ n̄ anferet. **S**ūt ralia qn̄q̄ inga bou
 curiositates vīc̄ qn̄q̄ sensuū exterio:uz. q̄
 iuga sibi qdā in euāgelio coemerat et vt ex/
 cusat habere a nuptiis ea iē p̄batū ire di/
 cebat. **D**icēs itaq̄ dñs Tollite iugū me
 um sup vos nō ad aliq̄ p̄dictoz nos inui
 tar. s̄had illō d̄ q̄ signāt dicere meū debuit.
Sz q̄ est sup vos. hoc verbo admoneri
 nos arbitror vt donū p̄uersiōnis nos celit⁹
 accepisse agnoscam⁹. vel vt de accepto gra
 tias iugiter agam⁹. vel certe vt nos dina p̄
 cepta ad p̄fectū nō posse implere sentiētes.
 Possim⁹ sane in p̄positis q̄tuor verbis/p̄n
 cipales quatuor virtutes appbatas intelligi
 gere. et quatuor ineptias sive abusiōes q̄ in
 ter cl̄ auſtales plēriq̄ repūt̄ repbatas ac/
 cipe. Virtutes h̄esunt. Justicia fortitudo
 prudētia p̄intia. Justicie cōpetit qd̄ dicit
 tollite. q̄ vere dignū et iustū ē v̄t cōsulēti ad
 q̄escas. p̄cipiēti obedias cōditori. Ad fort
 itudinē p̄tinet qd̄ d̄r. **I**jugū. q̄ ip̄o noiedat
 intelligi te forte atq̄ cōstātē ēē debere. Pru
 dētie est qd̄ addit̄ meū. q̄ nūmīrū optet ēē
 prudentem vt scias reprobare malum et eli
 gere bonum ac salutare iugū. Temperā/
 tie cōgruit qd̄ subinfertur sup vos. q̄ tem/
 pantis animi est ad competentem modum
 cunctos affectus restringere et ordinare.
Abulusiones vero h̄esunt. Continuus te
 por. et indiscretus feruor. indebita occupa
 tio et nimia formido. Torpor cōtrarius est
 iusticie. et reprehendit̄ in hoc verbo tol
 lite. flumius feruor exterminat fortitudinē
 et dānatūr in hoc verbo iugū. Indebita occu

De verbis domini Venite

patio expellit prudētiā. et dānafī hoc qd̄ dr̄ meū. Porro nimia formido aduersa fī pātie et exp̄mis i h̄ qd̄ ānect̄. sup̄ vos. **S**i gula si plac̄ ordine pseqm̄ur. iuxta alteri⁹ loci pabolā ad vineā dñi sabaoth excolen̄ dā. alij pmo māe. alij hora tertia qdā sexta vel nona. nonnulli vndeclia veniūt. Hoc v̄o ē qd̄ ad iugū xp̄i. ad fuitū dī ad viuēdū religiose. ad militandū s̄b regla vel abbate. qdā veniūt i pueritia. qdā in adolescentia. ml̄ti in iuuenili seu virili erat. pleriqz et in ultima senectute. **F**it vero nōnūqz vt is qd̄ in pueritia ad pueritionē veit frigescente p̄ modū nouitij feruoris igniclo. v̄takī te porē. et qd̄ quotidianis v̄tutū incremētū grām sibi apd̄ deū et boies ḥparari debuerat v̄tu perū sibi magnū ḥqrat. Qui dū solā inno cētā pp̄dit ad opa v̄tutū se virilitū accin git. Impatiēt ad ieiunia. ad vigilias som nolet ad orādū repid⁹. indeuot ad psallen dū alijqz xp̄i militib⁹ mō. carni dyabolo v̄sq; ad lāguinē resistētib⁹ ip̄sibi in oib⁹ re q̄ez q̄ritā accidiof⁹ et oiciof⁹. secreta tacita q̄sibi cogitatō edic̄. Quidnā ego luere ha beo. Ut qd̄ ita rigide districte q̄s viuā sīc il li magni pctōres. raptōres. iniusti adulteri. **D**ocogitatōes stultissimā. q̄i illus teneatur fuire do. nūl̄ irretit crīmiali pctō. Cer te scptū ē. Diliges dñm deū tuū et toto cor detuo. et tota aia tua. et ex oib⁹ v̄tib⁹ tuis Ecce deū ita diligere iuber̄. vt. s. nibil in te vacare p̄mittas q̄ deū nō diligas. Quō aut̄ tu diligis dñm deū tuū et te toto. qn̄ qdem plus posse si velles q̄s facis. **S**ane qn̄to es innocētior tāto et fuitio dī debes ar dētior. vt v̄l̄i scitare et iusticia ab ip̄o custodiari. vel vt custodite scitati v̄ber̄ regtie ris. Nō pp̄dis q̄r cū alij sibi dimidiāt dies suos vt q̄lētūqz veniā obtineāt. tu tuos insegrōs fuas. vt grāz et glāz tibi ampliorez adqras. Quid si intern̄ arbiter. p̄p̄t hoc tibi īnocētiā tuā p̄fuare voluit. vt p̄dere pctō rū p̄guatū frēz tuū. collaborādo et on⁹ ei⁹ ti bi priēdo iuuares. Nōne cū p̄p̄tuā desidiā impedit hec bona di volūtas p̄ increpatiōnē audire dign⁹ eris. Amē dico tibi q̄r pu blicani et meretrices p̄cedēt te i fgnō di. vel pot⁹ timēdū tibi ē. ne illi tibi maledictōis elogii infligas. Hūqz extē frēcūs nasceſin p̄petuū. Verba sunt ip̄i⁹ dñi maledictētis s̄b noie sic⁹ et aia būanā folijs et r̄secaz obf̄ uatōuū plenā ſz nllō iteroris suauitas fru ctu plenā. Tales numurū erāt illi dno ageli ecclia z q̄p̄vni q̄ iohēz dr̄ scio opa tua q̄r no

mē hēs vt viuas et mortu⁹ es. atqz alij v̄tinā frigid⁹ eēs aut calid⁹ si frigid⁹ eēshūlīor ap pareres et eēt de tes p̄s. si calid⁹ eēs caritate feruēs arderes i te atqz alios accēderes nūc at q̄r repid⁹ eēt nec frigid⁹ nec calid⁹. i. quia nec hūlītate fulgēs nec caritate feruēs. putas te aliqd̄ ee cū nibil sis incipiā te euome re dō ore meo. hoc est dō cētu me laudātū ej̄ cere. **H**ec dō v̄tine te p̄tētib⁹ dca sūt. Hūc p̄seqn̄sē vt de nimū feruētib⁹ aliq̄ dicam⁹. **S**ūt pleriqz q̄ feruore nouitio ducti v̄l̄ pos u⁹ astutia atiq̄ hostis traci. mox vt p̄uersi fuerint. sc̄titatis arcē arripe festināt et oia sūne ḥsilio sine ordīe sine discretōne agentes effreni studio ferunt in p̄ccps vigilat pliq̄ ieiunāt abstinent. p̄p̄nsi⁹ pl̄ orāt et laborāt q̄s ḥmunis monasterij regula v̄l̄ maior̄. cohortent exēpla. **S**i q̄eis de mō. siq̄ dō discretōne suggesteris. deceptōnes putat. despiciūt. fugiūt velut nocua oia arbitrat̄ et ster cora. adeo studiosa et odibili obstinatōe ilū lūstetē sibi sequūt̄ diabolū. Et qd̄ maḡ est mirādū cū ad v̄tēplāda secreta celestia oī se se studio duotōnis erigat ad abulādū paci fice i tra caligāt. et q̄r oclis ad s̄blimia leuat̄. p̄pedib⁹ n̄ p̄spciuit. q̄i celo intēt̄ i tra offēdat. Filiī nāq̄ maḡ q̄sbi v̄naimitatē frat̄. p̄ impatiētiā vitiāt. p̄ iobedētiā turbat. q̄d̄ tumaciā dissipat. et nibolomin⁹ iſiſtūt̄ in deſeſis oī oib⁹ i troire i ſcāſcōz et ſc̄līmū illō iſiſpre dīne puritāt̄ arcanū. nec dū tñ ip̄i fuare curāt v̄tare ſpūs i vīculo pac̄. et qm̄ nō recte pulsat. fit iusto dī iudicio vt n̄ iſtroat̄. Scptū q̄ppe ē. Hereditas ad q̄s feſtinafī p̄cipio i fine bñdictōe carebit. deſiñq̄ p̄ Jeremiā dō Moab dī. Qz pl̄ ſec̄ q̄s potuit idcirco pierūt̄. **S**i ei v̄tressuas metirēſcīrēt. p̄fecto q̄ paulatilōgi⁹ itur. Quia v̄o nolūt̄ modrari qd̄ faciūt̄ ſificēt̄ p̄mo dīna naſa corporis ſic ſit aut a cept̄ ſp̄pit̄ deſu ſtat aut ſi n̄ dīſtiterit iſfirmitates p̄petuas in currāt. Fiatq̄ oib⁹ eoz onerosa iſfirmitas q̄ bān̄ fuit molesta ſcīras. q̄ntos bodieqz v̄l̄ dīm̄ cū caſe ſūre aīcicias cui aīea ḡues itule rat̄ pugnas. appetere delicate q̄rere ſuauia q̄vilia z grossa. p̄i⁹ ſine ſcruplo ſcīpe n̄ po terāt. q̄ntos iſe viðm̄ p̄p̄t iſdīcretos ſp̄nāl̄ exercitū labores ſēſib⁹ p̄cilitatos eēt ad v̄l̄t̄ mū nesciſſe discernere iſe bonū ſmalū q̄ p̄mi t̄ int̄ diē et diē int̄ bonū et bonū et deſide oēz diē diiudicabāt. **V**elecīs q̄ ſic corpora ſua di uiuos ſtrahat̄ ſuitio vicio ſuo. ve in q̄s eis cum tam misere fiant nouissimi qui vide bankfore p̄imi. Tolerabile tamen ſi fiant

nouissimi et non extranei, si infirmitas quaz
sibi adduceretur, potius incurrerunt poterit
et cussare eos a boiis quod agere debuerit et si vo
lui sicut potuerit. Tertia abusio est indebita
occupatio. Hec vicez est cum proposito quod peccate
tis et plangentis officio implicat se scientis
seclaribus quod ad rem non pertinet, quod ad salutem coher
rendam seruadam ve non valeret. Alius addisce
restudier silogismos et fallacias, alius agge
rare numeros et metras, alius callet mulice
proportiones, alius profice inuestigat expimeta,
alius propulsa legum canonum quod discutit argu
menta. Sic quodque in eo circa quod affici libet
occupari, et in occupacione sua delectari et ni
hilominus credit se delectari in domino. quoniam quod
non credit ab ordine monastico. **T**al'ni sal
lor assimilat samaritibus quod se punita et fert
quynaque gressus cum coleret deum dominum quod suis f
uiebat. Unusque etenim quod sibi delectabile et
pro oibz diligendum venerandum eligit hoc qua
si deum sibi statuit. Unus est illus iapha. Unus
uersus ydola domus israel depicta erat in pante
te, paries in domo israel est obstinatio me
tis in religioso, quod paries continet ydola non
sculptas sed depicta, cum religiosus non omnino
de diligit iniuriam licet afficiatur circa aliquod
vanitatem. Ceteri deus silent et ydola que et bonis
opibus insistit, et nihilominus scire alicui se
clarivane intedunt. **Q**uarta abusio sine ie
ptia est incauta formido. Hec et consideratio
negligentis vite procedit, et nisi tanta discreti
one adhibueris ad desperationem producit. Si
de respectu milititudinis dinemie negligenti
as tuas pensare supersederis, hoc est fallere te
ipsum. Si autem ex intuitu districtois supne*it*
spatet timeas, hoc est cum dolore descendere ad
infernum. Quid ergo est? Admirum ut adhibito
discretiis studio, et duobz etrarius qui quodam
tempore facias ut inter spem et metum, inter
securitatem decipiatur et diffidet eis cicerare
ambulans, medio tutissim' eas. **A**ncilis
gula singulis adaptetur. Supradiximus
quod etiunus reperit etrarius est in iste quod li
quid est, et reperit est vicinus nulli ex integro red
deret quod suum est. Debitorum sumus fratres charis
simi deo, debitores primi, debitores et nos
bis. Debemus deo gloriam et laudem, primo con
gratulatorem et passionem nobis ipsiis discipli
nana et solitudinem. Debemus deo totum quod pos
sumus, prior quod ab ipso nobis fieri vellemus
debemus nobis ipsiis quicquid voluntatis, quicquid
bonae fame, quicquid bone pscie esse cognovimus?

uerim? Si assit in laude dei spiritus penitentes et
dissoluti, in amore primi corporis et frigidi
di iudicatio nra negligenter fuerimus? tre
missi quod tam in iste etrarius. Vides plas
ne quod sic faciendo non reddimus cuiusque quod suum est
Denique quod tam in iste etrarius quod dicente
domino tollite, cum nos ipsum quod sustulimus in inger
omnino mode satagimus depolare. **D**iximus ite quod nimius feruor exterminat fortis
tudinem quod de patre duorum certatum dino
scere facilissimum est. Ponamus an oculos duos
in certamie et gredi, unum quod validis et continet
is ictibus aduersariis laceras, aliud quod venient
tes ictibus clipeo sagaciter excipiat, laces et
hostem, pruina expectatorem deludat, unum quod co
tum simul pferat ipsum suum, aliud quod dispenset et
reseruerit in posterum. Nonne isto qui segniter a
gente sed utiliter sibi pspicietur. Ille dum ictus
suos non modificat fortitudinem suam exterminat
et triumphus aduersario dat? Nonne isto
usque ad finem perdurantem fortiter, ille succubit
turpiter et perdet iuste quod nimis feruide que
rebat, quem finis non pugna coronat. Eva ergo
frater singularis qui singulariter et indiscreta
facias. Eva in qua extermina faciet tuam ut vis
dearis homino ieiunans, extermina oculos
tuos ut videaris ploras, extermina fortitudinem
tuam in puncto ipsius ut paulo post nihil possit.
Hec est tota scitas tua, hec sa
pientia tua inspirata a rectore tenebrarum et
caliginis qui se transfiguratus in angelum lucis
Audis quod dominus no manendo iugum, sociale ut su
pra dictum est, in conuentu te horatam dicere
tam et tam obstinato sectaris animo odio
sai superstitiozum tuum. Deus inhabitare facit vni
us moris in domo ut seruat ei hunc uno
Tu autem alterius moris quod humero suis quod ab
vnitate recedis. Sed quis ista progressio?
Sufficiat hunc. **I**te dicimus quod indebita occu
patio expellit prudentiam, quem dicitur est illi Non
ei enim denuo nec in una sede moralis scia ma
iestatis et sciavaritatem, non magis et duo ad
uersari in una domo, quod eis societas luci ad
tenebras. An quod locum tibi deponit loqui iudaice?
Aut quod filii iudeorum in ihesu loquuntur azotice?
quod etiam in azoto positi deberent loqui iudaice?
Hec hoc dicimus quod ista scire sit malum. sed quod fili
giose in his nimis occupari servitiosum Denique
quod ista non modo discere sed etoli didicisse. **A**nci
ra alia nos solicitat. Occupent in his secul
lares ne iocentur, ne venentur, ne fornicentur
vbi autem ista desunt illa quid faciunt
Cum debeas in lege dei meditari die ac
nocte quod mente ruminas silogismos et argu

De verbis domini

mētavanitatis tue. Dicēte dñō. meū. tu ne
scio qd aliud ingū videris ducere cū seclari
bus. p̄tē tuā fortasse cū ypocritis habitur?
Dicitim⁹ etiāq̄ i cauta formido aduersat̄
tēperātie. Illa despōtōnē rep̄mit qz ista sug
gerit. Illa cor̄ letificat qd ista turbat. Si
te p̄tōrē cōsideras aut̄ h̄re. op̄ret ut atedo
minū nō repellas. Repellis aut̄ si de boni
tate eins ppter tuā maliciā despas. si de im
pfecto tuo int̄pate formidas. Si op̄ano
stra sufficerēt nob̄. dīne mīc q̄s locū es̄t
Prop̄terea ḡdāt grāt̄ nō ḡlief ois caro co
rā illo. cū se vider p̄ solā obtinere grāt̄ qd n̄
p̄t̄ p̄ virtutē suā. Si vilitatē tuā cōsideras
magis insta. cōfide. sp̄era. clama t̄ dep̄care
altissimū et dabit tibi petitōnes cordis tui.
Lū audis dicentē dñm. sup̄ vos respira ad
grām. gratys esto grē. et de virib⁹ tuis noli
plumere. **E**cce de iugo dñi q̄ potuim⁹ di
ximus. m̄lta qdē. s̄ n̄ oia fortassis q̄ debui
mus. Sed q̄ ad alia seq̄ntia p̄peram⁹. ista
ad p̄ns sufficere credim⁹. Vlez q̄ br̄us. Be
nedictus. iugū dñi. scolā dīni fuitū noīat.
qd i hac schola agēdū. qd v̄e discēdū. sit vi
gilāter audiam⁹. Seq̄t̄. Et discite a me q̄
mitis sū t̄ h̄niliis corde. P̄t̄. p̄fecto q̄ ma
gister nōster ip̄e ē xp̄s q̄ nos a se discerem⁹
nuit. sc̄is t̄ ip̄e nobis exēplū bonoꝝ opeꝝ
Vos vocatis me inq̄t̄ magister t̄ dñe. t̄ bñ
dicit. Sū etē. In hoc inq̄t̄ cognoscēt oēs
q̄ mei discipuli estis. si sic ego sū. m̄ites et
būiles corde fueris. Dea actio vrā ē lectō
meavrā est disciplina. discite ḡ a me q̄ mitis
sū t̄ h̄niliis corde. Pl̄ca fr̄s dilectissimi et
hortatō cū mḡr exhibz h̄ i fact̄ qd docet ver
bis. t̄ discipulos p̄cedit vita q̄s vult p̄fectos
esse t̄ eruditos corde in sapia. **D**iligēd⁹
planet oī sagacitate imitandus. p̄fertim cū
nil exhibeat. nil doceat alius q̄z m̄suetudi
nē t̄ h̄nilitatē cordis. App̄ar ergo q̄z ama
bilis fuit dñs Ihs. vrpote mitis et h̄niliis
corde. Sīc ei ois iracūdus t̄ arrogās/odi
osus. ita erigione ois m̄suetus et h̄niliis/
gratiosus. M̄suetudo aut̄ hoib⁹. h̄nilitas
deo amabilē solz reddere hoiez. Amabiis
ergo erat dñs ihs et m̄lū amabilis t̄ am
abilis i m̄suetudine t̄ h̄nilitate sua. q̄z ma
gnus et laudabilis i maiestatē dīna. Dicit
itaq̄ se mitis t̄ h̄nile corde. **H**ā q̄ mitis t̄
h̄niliis esset dictis et factis nō op̄ habebat
hoc p̄mēdare discipulis suis. Ipiem̄ vide
rūt t̄ audierūt t̄ p̄spērūt. oculis suis t̄ ma
nib⁹ tractauerūt viderūt t̄ anūciauerūt no
bis. Que aut̄ videret audire nō poterāt ne

cesse habuit vel potins ip̄i necesse habuer̄t
t̄ ip̄e annūciaret eis. q̄ argumentū cordis
verba sūt. **L**ū iḡt̄ virt⁹ habeat tres dis
ferētias. duas fecit exemplo. tertīa verbo.
Dicē se t̄ h̄nile demōstrauit in dictis quā
do horredis blasphemis lacessitus t̄ quin
quies habere demoniū dictus. ad doctrinā
sp̄ q̄z ad p̄t̄umeliā se potius erexit. **D**icē et
h̄nile se demōstrauit in fact̄. q̄n̄ sic ouis ad
occisionē ductus t̄ q̄i agnus corā tondens
tēse ommittuit. se ligādū flagellandū expō
suit. q̄ solo nutu potuit necuisse malignos.
Lū iḡt̄ nllus sciret qd es̄t in ei⁹ interiori
hoīenī sp̄s eius q̄ in ip̄o erat. bonū qd
iū corde habuit. verbo discipulis p̄posuit
t̄ hoc eos discere atq̄ imitari p̄cepit. Est at
t̄ aliud hic cōsiderōdū. **V**irtus qdē alia cō
sistit in actu. alia in affectu. **V**irtus i actu
virt⁹ est. virtus i affectu virt⁹ virtus est.
Virtus q̄t̄ alib⁹ p̄ferat̄ actu. aut̄ qua
est aut̄ illa. n̄isi eriaz de cordis emitatur
affectu. **S**i em̄ bonū facis sine cordis affe
ctu. bestialiter facis t̄ viri⁹ p̄ua est. **S**i bo
nū cōtra cordis affectū fraudulēter facis. t̄
virtus nulla est. magis virtū reputat̄. **N**ic
p̄s ait Erructauit cor meū v̄bū bonū. Ver
bū sane bonū nō es̄t. n̄isi et bono cordis
affectu pdiret. **N**incē etiā illud qd ad cō
mendatōnē sponse in canticis cant̄. dicit.
Emissiōes tue padisus maloꝝ punicorū.
Malapunica foris rubicūda sūt intrinse
cis granis repleta. Bone igit̄ actōnes de
bono corde emisse t̄egressle. recte/paradiso
maloꝝ punicorū. sp̄an̄. q̄z t̄ hoib⁹ foris ru
tilant p̄pictatis exhibitionē. t̄ deo sese int⁹
copulant p̄charitatis affectionez. Ut ḡ se
dominus nobis preberet exemplū nō solū
boni operis. sed etiā m̄nde affectionis. di
scite inquit a me quia mitis sū t̄ h̄niliis cor
de. q̄ nimurū nullius momenti apud dēū
est exhibitio bone actōnis quaz nō cōmen
dat emissio pie affectōnis. **S**ane notan
duzq̄ duas insinuavit virtutes. m̄suetudi
nēt̄ humilitatē. q̄ in his summa cōsistat
p̄fectionis. Sunt etēm̄ duo. q̄bus semper
impugnatib⁹ ab statu p̄fectōnis cōvertimur
p̄sp̄a vīc̄ t̄ aduersa. **V**erba igit̄ dñica sic d̄
bem⁹ attēdere q̄ duo doceamur opponere.
m̄suetudinē aduersis. p̄sp̄is h̄nilitatem.
Si q̄ enob cū p̄sp̄is ad votū successib⁹ pol
lēt t̄ bonis tp̄alib⁹ t̄ aī trāq̄llitatib⁹ gaudet
tūc̄ se i grāt̄. actōib⁹ exēt atq̄ dī circa se be
niuolentiā debita cū reverentia suscipiū nt
cum aut̄ iniurijs incōmodis t̄agūt̄/mox̄ in

murmuratōne atq; ī impatiētiā seu ī medi-
tatōne vltōnis p̄siliunt. H̄i nimirū h̄uiles
in p̄spēris h̄z nō sūt m̄sueti et mites in ad-
uersis. **C**āq; ē cōstantiā in tribulatōnib;
tenet h̄z p̄spitatis tpe de successu int̄ supbi-
unt/bi v̄tutū alterā seruātes, alterā negli-
gūt. Debem⁹ ac et m̄suetudinē humilitati
et humilitatē m̄suetudini iungere, et hinc
aduersa sufferēdo. illinc p̄spēra non curan-
do/elicere, ne cū et vna p̄t̄ decori apparu-
erūt, et altera deturpati displiceamus.

Sic terba ad memoriam veniūt octo illa
p̄ncipalia vitia. q̄z p̄ntiā sc̄ire oīm est, na-
turā discernere p̄nicoꝝ, tra q̄ v̄ nob̄ vi-
deſ et v̄bis p̄missis nō mediocritē munis-
mar. Octo q̄ppe p̄ncipalia vitia c̄sc̄i dif-
finiēt sumētes auctoritatē ex testimoniō te-
stimonio legis, in q̄ n̄t̄rātū septē ḡetes q̄
rū olim p̄p̄ls dei terras possedit. Sc̄ptūz
nanq; est. Et introducā vos ad loca cana-
nei et ehei amorei et pheresei euei et iebas-
sei et gergesei. Quib; septē dum egyptiorꝝ
gens addit̄ pculdubio octo ḡetes descri-
būt̄. p̄ q̄ v̄t̄ dictū ē, octo p̄ncipalia vitia
designant̄ sīc ex eaꝝ interptatōnib; etiā ins-
telligi p̄t. **E**gypti⁹ etenī interptatōne
bre et designat gulaz, q̄z gulosis obtene-
brat et obscurat intellectū. Iuxta illō puer
biū q̄d de greco trāstulit Hiero, in latīnū,
Signis v̄ter n̄ gignit sensū tenuit. **L**a-
nan⁹ ex p̄mīe luctariā q̄d et agrua interptatōne
demonstrat. Interptatēm̄ mot̄ eoꝝ
q̄z n̄si ḡetiliū. Letera nempe corp̄is nr̄i
m̄bra, ad nutrīvolūrat̄ nr̄e mouēt et stat̄
illavero m̄bra in motu suo nec voluntati
nr̄e obediuīt, nec biaſcē p̄tāt̄ nec rōnē se-
quūt̄. De cui⁹ mot̄ r̄p̄ssioꝝ in laude fortis
mulieris d̄r. Et cīgulū tradidit cananeo.
Ligulū q̄ppet tradere cananeo ē mot̄ lu-
parie otinētie legib; restrigere. Hinc de io-
hāne d̄r. zona p̄elicea circa lūbos el⁹ zonā
nimirū circa lūbos p̄t̄. q̄z lasciuictis car-
nis impetus strigit. **H**ethē⁹ vānā gliaz
significat, q̄ ex eo q̄ i opib; suis sp̄ displice-
re formidat et n̄ solū alīs stupori eē solz h̄z
iā q̄z dese ip̄a amirat̄ et stupet recte formi-
dā vel stupens interptat̄. **A**more⁹ q̄d
sonat amaricis siue amaritudo significat
supbiā, cui⁹ q̄z p̄p̄ii ē tāte sp̄ obstinatōis
esse/ v̄t nullius sensui vel voluntati cedere,
nullius dignitati verecundie parcer. ami-
rātudinis semp̄ et indignationis ipsa sibi
causa efficitur. **P**herese⁹ d̄r fructificatō

p̄ q̄d designat auaricia q̄ fructum fac̄t̄is
carnis nō sp̄us, studiosi⁹ infistēs opib; c. 13
m̄ndo p̄tūris/ q̄z opib; deo placitūris, vt
se; impleā horrea saturitate, et vino torcu-
laria redūdent, nō vt corda mūden̄ et v̄tu-
tū receptacula fūt̄. Uel d̄r fructificatio q̄i
fruct̄ fuscatoꝝ, q̄ fructū boni opis obfuscet
et inquinet. **E**uenis interptatū sonat fer-
ru siue pessimū, p̄ q̄d pessimū tyere ferreū
viciū denotat inuidia, q̄ duriciā cordis in-
ducit, et sumē malicie nutrit̄. **I**ebuse⁹ cō-
cultatōez sonat et accidiā animi signat q̄d
uicū a setanḡ plastes pculcās humū/ani-
mū elidit et pculcat vt sternat cū demonū
pedib; pculcādū tanq; lūtū plateap̄. Her-
gese⁹ innuit irā eo q̄ colonū ejcīcīs inter-
ptat̄. q̄z hoc h̄z p̄ ceteris vitis p̄p̄ii/ q̄ ip̄a
colonū p̄sc̄les siue a possēsiōe cordis ejcīcīs.
atq; duras tūc cogitatōnū obices ponit, et
sic impedit electū ne possit cernere v̄t̄ q̄d
in incūmis manet absēditū. **H**orū aut̄
octo vitioꝝ duo sunt carnalia, reliqua sec-
spūalia. Illa carnalia q̄z in corp̄is mēbris
eoꝝ opatō p̄sistit. Ista vocat̄ spūalia siue
corpalia, q̄z in corde acītantur. Ut ḡ d̄ns
nos ad exterminatōez vitioꝝ suis verbis
instrueret duas tūc v̄t̄ures p̄posuit m̄sue-
tudinez et hūilitatē. Que verovitia his vir-
tutib; exterātūr/ innissile videſ cū apposuit
corde. Per hoc ei significare voluit duas
basvirūtes, sec spūlibus seu cordalibus
viciūs opponi debere. **S**ed illa duo car-
nalia nūq; intacta relinqt̄. Minime flā
ad eoꝝ extīcōnē p̄tinet q̄d p̄misit. Tollī
te iugū meū sup̄ vos. Hez em tam̄ insipi-
ens quis iugū christi suscipit, qui non in
ipso susceptionis initio se sciat gule et ven-
tri deinceps non seruiturum. Nempe hec
sūt dura illa et aspa per que itur ad deū que
beatus Benedictus iugū suscepturis, dili-
gentius inber p̄dicari. Durū est siquidem
ciboz oblectamēta assueta relinqre. Aspe-
rūq; est libidinis blandimēta illicita/non
licere. **S**ub quo gemino m̄lo/ omnes
eramus cum gentes essemus, i. cū gentilie
vñeremus. At postq; gentilitate exiūt̄.
postq; abiectis tenebris lūt̄ in dño esse ce-
pimus. postq; duob; carnalibus vitis
fuire iā nec volūt̄ diuinū inspirati, nec
valem⁹ ip̄a ordinis obfūaria impediti de-
bemus mansuetudinē et hūilitatē cordis,
vigilāter tenere quo sex illis vitis spiritu
alib; valeam⁹ resistere. **D**eb̄ ergo hanū

De verbis domini

vīrūtū vīraqz trīformis esse, qz trībo vīras
qz vīcīs oppōnēda est. Oppōnit aut̄ hu-
mīlītas supbie, vane glie, z auaricie. Dā
suēndo, innidic, accidie, ire. **S**it quoqz
būilitas, dep̄sia in sc̄efiecta ad sc̄e reclusa in
tra se. Dep̄sia sit in se, ne de se alta sapiat,
refiecta sit ad se ne būanū fāvōrē querat, re-
clusa sit intra senēres pētūras vagabūda
ambiat. **S**it quoqz mansuetudo carita-
tina, sit iocunda sit tranquilla. Caritatina
sit vt p aliena felicitate nō teneat luōrem.
Iocunda sit vt de xp̄ia aduersitate nō habe
at dolorē. Trāqūlta sit vt i nllō casu, exer-
ceat rancorē sive furorē. **S**ic sub iugo
dñico positus frater et in prelio dñi consti-
tutus virtute mansuetudinis et humilita-
tis circūfultus vndiqz vniuersa prualebit
tela nequissimi ignita extingue. munīt
ab intus ptra supbiam, de foris ptra vanā
gloriā, sursū ptra gulā, deorsū ptra luxuriā
a destris ptra auariciā, a sinistris ptra acci-
diā, ab anteriori pte ptra irā, a posteriori p
inuidiā. **T**ali in nauigio subiectus per
hoc mare magnū z spacioſū / octo illa notis
simā maris picula prouidus nauta z stre-
nu' euitabit. Dico aut̄ carybdiz gule z fire
nas luxurie scillaz supbie z sirtes vane glo-
rie piratas auaricie et belias inuidie ven-
tos accidie pcellas ire. **I**am vero subla-
to iugo saluatoris z apprehēsa disciplina
mansuetudinis et būilitatis, qd mercedis
veritas pmittat celestib⁹ discipulis audia-
mus. **S**equit̄ Et inuenietis requie ani-
mabus vestris. Bemina est aīaz requies.
Una in pnti, alia in futuro. Ista habet me-
ritum, illa premiū. Per primā hzbēsc̄da,
i. per meritum premiū, sicut scriptum est.
Erit sabbatū esabbato, hoc est p requie
pectoris, dabit̄ requies eternitatis. Et ista
quidē que in p̄senti est/ requies aīaz dici
posset, illa vero que in futuro erit requies
animaz. Tamē z de vīraqz simul z de vīra
liber singillatim possunt accipi verba do-
minica. **P**rima igifreches mltis i sacra
pagina noib⁹ appellat̄. Dicis enim bona
pscientia, bona voluntas, p̄pectoris, trā-
quillitas cordis, puritas mentis, refrigeri-
um anime, cōsolatio spūs. **D**e qua quia
sub noīe refectōnis supra latis ad modūz
disputauimus/ ea nunc racita de sc̄da ali/
quid dicendū vide. **S**z qz ipa finē pntis
vite sequit̄ qd de ea dicere intēdimus/ in fi-
nem pntis monis differamus. **S**equi-

tur Jugū ei meū suave est z onus meū leue
Supra tm̄ de iugo dc̄m est de onore vcro
nlla fuit mētio. Jugū qdē dñi fuitus ei
est assumpcio, onus vero eius qd aliud esse
pt qz hoc qd discere sub iugo p̄cipimur sc̄z
vt simus mites z būiles corde. Est ergo iu-
gū monasticus ordo, onus aut̄ pietas mē-
tis z corporalis exercitatio. Dicat ergo dñs
Jugū em̄ meū suave est z onus meū leue.
Sed qd dicis bone mḡ? Nunqz igno-
ras scriptū cē, multe tribulatōnes iustorū
Non meministi dictū a te, Ecce ego mittō
vos sicut oves in medio lupoz. Et itē In
mūdo p̄ssurā habebitis. Nō p̄uidisti dicē-
dum, Per multas tribulatōnes optet vos
intrare in regnū celoz. Et illud, Omnes
q volūt̄ pie viuere in epo p̄secutōez patien-
tur. Quō ergo iugū tuū suave ē z onus tuū
um leue? Dāna z p̄scriptōes ppeti, iūri-
as z p̄tumelias nō vlcisci, duros in corpe
icuū sustinere, aīaz ponere, nunqz hoc su-
ave est z leue. Est vīcīs z aplis z martyris-
bus. **L**orp̄ castigare ieuunīs, aīaz affy-
cerelacrimis z orōnib⁹, solitātē, p̄pria odi-
re, solitudinē amare, nunqz hoc suave est
z leue. Est vīcīs. **S**z veris xp̄i cōfessorib⁹
z virginib⁹. **N**uō inquis? Hic primū
deterfr̄s mei qz dñs discipulis loq̄batur.
Si locur⁹ fuissz turbe illa verbū respūissz
qz vīz verbī nō intellexissz. At discipuli an-
dierūt z f̄cēperūt, qz qd dicebat̄ verū ēē co-
gnouerūt. Andiam⁹ ḡ z nos qd dr̄, z quō
ver̄ sit qd dr̄ intelligam⁹. Decei qstio duo
b̄ mōs soluit̄. **P**rio qdē qz aīe vere de-
iūz diligēti z iusticiā eius fideliter esurēti/
etia amara dulcia vidēt̄ z aspa suauia. Slo-
num⁹ hoc p̄ sciaz, z vīnā sciam⁹ z p̄ p̄cien-
tiā. Accede ḡbō z exp̄ire qz suauis ē dñs z
tēleue sit onēi⁹. Nemo ci sciz, q needū gu-
stauit. Si ita nō sentis/ ip̄tib⁹ testis es qz
nōdū gustasti. Ad hoc infinita religiosoz
mīlitudo ver̄ ēē testat̄. Alio mō soluit̄ hec
questio si dicam⁹ qz iungi dñci suscep̄tio et
oneris el⁹ portatō, qz qdē videat̄ z aspa-
sz i cōpatō de sc̄lariū molestiaz valde suauis
z leuis sit. Respice (vt exēplis vtamur) fui-
res z latroncs, pdones z adulteros, quan-
tos labores, quantas vigilias, quantas cu-
ras expēdant vt excogitatas neq̄tias ad e-
fectū p̄ducā. Respice z eos qz z honestora
qdāmodō vidēt̄ exercere negotia, diuersos
dico mercatores mari terra qz mercimōia
sua circūferētes, quta incōmoda sustineat̄

Venite qui laboratis

51

subeant pericula. ut ad modica stipendia
periturasq; diuitias qnq; pertingant. Respi-
cite deinde et fuos militib;. milites princi-
pib; etiā ad illicita queq; seruientes et in eū,
do. in currēdo. in stando. die noctuq; labo-
rantes. Respice et diuerso dei mīstros i ce-
nobis sedētes. modicū qdē laborantes et
plurimū pausantes. insup et p rechētōe sua
qsi p labore maximo req; eternā expectā-
tes. Nonne illi multo difficultiore via descen-
dūt ad inferna. q̄ isti ascēdat ad regna sup-
na. Jugū ḡ dñi suave est et onus eius leue.
Poterat ergo dñs h̄ dirisse. Jugū meū
cōmodū est et onus meū salubre. Et h̄ si di-
gisset verū vic̄ dixisset. Multū enī in secu-
lo/ seculi voluptatib; dedīt/ dū illecebris
cōdimentis vñtūt. dū lautiorib; epulis in-
dulgent. dū vino se intēpanter ingurgitat/
aut mortē sibi celerius attrahūt. aut mole-
stissimas egritudines incurrit. et dū iugū
dñi q̄si aspeq; phorrescit. ip̄i p iugū seculi
sub q̄ deliciant̄ sibi q̄rūtūt a iugodñi sep-
elōgenf. At cōtra claustrales dū cursūt se nō
implicat. dū tranquillitatē corporis et animōf;
vñt. dū carnis terūt supbiā. potus cibiq;
pcitate. dū modicū qdē laborant̄ p eterna re-
quie et infirmitates multas p̄ter intentiōes
deuitant. et vitā etiā nolētes prelāt. **P**ot-
erat itē dixisse salutator. Jugū enī meū
honorificū est et onus meū vei erabile. Se
pe etenī videm̄ plus honoris et veneratio-
nis apud potētes seculi h̄ repaupes mona-
chos q̄ diuities supbos. **D**ia tñ hec p̄
bēdille de intelligi cū dixit. Jugū enī meū
suave est tē. **E**st vñtūt i q̄ valde du-
rū iugū eius vide. et onus eī onerosū. mo-
lestia vic̄ impugnatūt vicioz. Enī uero pu-
ritatis et castitatis amatori nihil duri. ni-
bil grauius occurrit turpiū infestatiōe co-
gitationū. Sed nō est tibi in bmoi despes-
randū. in talib; enī tēpratte de si vere dili-
gas eū vt fili. si nō deseras eū in tpe malo
et nota fiant q̄ sunt in corde tuo. Noli tātū
abire in cōsilio impior. noli cōsentire sug-
gestiōib; demonū. resiste et certa virilr. ipse
tribuit victoriā certanti q̄ coronā retribuet
victori. Sup bmoi tñ cōturbari infirmo-
rū est q̄ nō cōsiderant q̄ta vtilitas tempta-
tione generet seu q̄ta cōsolatio temptatiōe
nē subseq̄t. **V**ta aut̄ a q̄busdā cōsidera-
tū est. set nobis vtilitates generat tempta-
tio. Prima vt reminiscamur m̄lā mode no-
stre fragilitatis. scđa vt agnoscam̄ q̄ necel-

sarium nobis sit diuinum auxiliū. tercia vt
apparet si vere deū diligam̄ ppter quez ta-
lia supare cō: endim̄. quarta vt occasione
hui tentatiōis etiā alia vicia corriganus
de quib; an nō multū curabam̄. quita. vt
mō sit nob̄ p pena et q̄si p satisfactiōe. qd̄ o-
lim fuit in turpi delectatiōe. serta ne de do-
nis grē q̄ accepim̄ supbiamus. qd̄ forsi
tan accideret si q̄ sine tēptatiōe viuerem̄.

Plane temptatiōem aut maior aut sal-
te eq̄lis cōsolatio seq̄ soler. Qd̄ aliquā eq̄lis
cōsolatio sequat̄. indicat ps. q̄ ait. Scđm
multitudinē dolor. meoz in corde meo cō
solationes tue letificauerūt aiam meā. Qd̄
aliquā maior cōsolatio tēptatiōem seqnat̄/
testimoniuū hēm̄ et scriptura d̄cēte. tred̄
didit dñs oia q̄ fuerūt Job duplicita. Qui
ei pcusso cūcta q̄ abstulerat/ duplicita red-
didit. ap̄e innotuit q̄ nonnunc tēptatos
vberi cōsolef q̄ pcusserit. **H**inc ē q̄ qdē
pfectiores discretione maḡa dolēt si vel ad
modicū sine q̄stula cūq; tēptatiōe sint vic̄
necū diutius in tranquillitate militat: et ipa-
triaq; illitatis req; securius torpescat. Da-
gna q̄ppe nobiscū dispēlatiōe pietas agi-
tur. vt aduersis lacesamur. qz dū ex vicio a
liq; pulsamur. cōtra illud iuuātē dño fort̄
accingimur. **H**inc est vtputo q̄ cuilib;
aie duo angelū deputati sunt ad custodiāz.
bon̄ et mal̄. Et de bono qdē pspicuū est q̄p
ad custodiā dat̄ sit. Bon̄ nēpe angelus a
morē virtutis. malus yō iper̄ vic̄ tēptan-
tis. De vicio aut̄ satis pbatur q̄ ad custo-
diā nob̄ deputetur. qz dū eius aduersitate
fatigamur. ipa fatigatiōe p̄moti/ melius in
bono custodimur. **H**ūc iā tps est vt resu-
mam̄ qd̄ supra reliq̄m̄. qd̄q; in finez ser-
monis dicēdū distulim̄ vic̄ de scđa req; et
aia. Si inq̄t dñs ad me veneritis et iugū
meū tuleritis inueojetis req; et aia vris.
Que est ista req;? O clūs nō vidit eaz
nec auris audiuit sed nec in cor hois ascen-
dit. Quid ḡ de ea dicere possim̄ qn̄ qdem
null̄ boim eā vidit. s̄ nec videre p̄t nisi qd̄
vnigenit̄ dei filī qui ē in sinu pris ipē de
ea nob̄ modicū quid enarravit. Inspicia-
mus tñ eā q̄stū ipo donāre possim̄. dica-
mus de ea qd̄ ipo docēte valeam̄ et memo-
riā abūdātie suauitatis eī qualitētūq; e-
ructemus. **R**equies illa est decor et imor-
talitas corporz. honor et p̄missibilitas aia.
fulgor vultū incōpabilis. diuinissima io-
cunditas summe et eterne tranquillitatis.

QQ

De verbis domini

par illa que exuperat omnem sensum. gaudiū magnū. magnū valde et sempiternum. **R**eques illa ē laboris et doloris oīs absētia. cure et anxietatis nulla incidētia. nulla molestia. nulla angustia. nulla cōfusio. nulla formido. ybi abstergere de' oēz lacrimā ab oculis sctōꝝ. ybi pr̄sūs aberit om̄e malū. **R**eques illa ē ppetuāj̄ sanitatē firmat̄ īcōcussa in animi libertate suauitas. sua; uissima et supdulcissima [in] yissōe creator̄ delectatio. sctā et sincera in sctōꝝ societate dulcedo. **R**eques inq̄ illa ē indui vestimentis gl̄e. cū gl̄a et tristitia tripudiare in sp̄eti diuine potētie. gl̄a et hōre coronari et rādijs excellētissime claritatis penniter illu; strari. **R**eques illa ē indefessus et irreuerberatus intuit̄ in illud diuine luc̄ archanu; desupna potētia sapia bonitate magnificētissima admiratio. atq̄ inter ap̄let̄ dei oīs potētis indeficiēt̄ p̄moratio. et pie eius p̄ntie sempiternaliter iugis fruitio. pennis extoto corde et tota aia atq̄ ex oīb̄ virib⁹ vi rū medullis exultatio. **R**eques illa ē incircuuelata fulgide eternitatis inspectio. inextinguibilis erga ip̄am venā charitatis et iusta affectio. serenissima ad p̄rem lumen ac cessio. et incomphēsibilis celestii gaudior̄ p̄cipiatio. **R**eques inq̄ illa ē accūbere in cōuilio regis eterni. bibere et iebriaria nūtitudine dulcedinis dñi. accēdit et infāmari calere et supferuere in ardorib⁹ sempiternis. ire et intrare ac penetrare usq; ad int̄ia dei. bñi vēhemētia amor. baurire dulcorez fōtis yter sapietesse cū deo sine fine Amē

Bequuntur cause

ppter q̄s cācellariā dimittere volebat. Ista est ps angustiaru; et calamitati in officio cācellarie p̄sien. q̄rū cōsideratiōe et sanc̄simoz deū timentiu; et silij. cedere simpli; citer et gratis fixus institui.

Quod enim pl̄ib⁹ dñis magnis valde q̄ aduersissimi sunt cōplacere vel obseq̄. noīa nō explico illa scientib⁹. Puto videtur insania. hāc pplexitatē cū fas esset nō fugere. siq̄dē indignatio p̄ncipis mors. et nemo p̄t duob⁹ dñis fuire. **L**ogor amicis faveret q̄ tñ eruere me nō sufficiuit. nec mea factiosit̄ et fortissimis hominib⁹ q̄ oīa calūniant q̄ ago. uno et verba mea tota aduersu me execrant. Hec idcirco p̄secutio pl̄ psonalis ē q̄ altera. q̄ casu licet

et expedit secedere et vincere in bono malū ne obniſēdo fruſtra ego ruine magne cū amicis inuoluar. Hoc docere p̄nt ea q̄ nouiter cōtigerūt. xp̄i s. l. et pauli exēpla atq̄ do cumēta id suadēt. nā h̄ casu pastore fugere nō fugere est. **L**ogor ip̄orūnissimis. immo nimis guib⁹ obniſi vel peccare. melius aut̄ est incidere dei man⁹ q̄ boīm. cū p̄nt d̄clinari. ne amās p̄cūlū peat in illo. **L**ogor ad liberatiōem alioꝝ vel p̄ cōsuetudie t̄pis ignaros sc̄ia et p̄nicioſos morib⁹. promouere et q̄nq̄ sufficiētiorib⁹ p̄ponere. cu; tñ dicat sapiēs. Holī velle fieri iudep̄ nisi p̄tute valeas irrūge iniqtates. **L**ogor im portunissimis boīb̄ diuersor̄ morib⁹ a me is. r̄ndere. et obseq̄. eis cōiūgi familiaritate aur incūlvis iudicabor et ero p̄xim⁹ piclo. q̄ gaudere optet. cū gaudētib⁹. **L**ogor as fidue rumores audire q̄ illuc cōtinue p̄stres p̄nt. q̄b⁹ aīe q̄es oīs eripit. et in multiloqui is. dñm̄. p̄ctm̄ nō deesse. ac sp̄ualiter p̄gregata p̄ hec dilabi statim. cognitū ē. **L**ogor laborare p̄ curios. s. f̄monib⁹ q̄b⁹ absq̄ edificatiōis fructu. maxima t̄pis p̄s absūmis. et mihi cōuenit illud. stulto labore p̄sumēris. **L**ogor rursus curie fluctib⁹ eti n̄ sp̄ imergi v̄l. inḡtus iudicabor. a q̄b⁹ emigrare. sola hec fuit occasio cācellariā postulandi. et cōtulit h̄ de'. aliter tñ q̄ sp̄abā. cur nō iḡi habitō fine cessat motus. **L**ogor inter hec et silia. missas et ordes omittere v̄l irrecollectus dicere. In q̄b⁹ tñ fruct⁹ ē v̄bētior si bñ fiāt. q̄ in ḡduū cali q̄li distributiōne v̄bi q̄ pu⁹. v̄tīnā nō sepe p̄nicioſ⁹. v̄tīnā mores. sit eccie fruct⁹. intima cernētib⁹ linquo. v̄bi locū h̄ illud apli. nemini cito man⁹ imposueris nec cōicaueris peccat̄ alienis. **L**ogor ēt in t̄pali vita q̄si mēdis care. et respect⁹ viuere. cū mediocritas au; rea nō amara paupras. sit tutissima. f̄m̄ p̄igētia stat⁹. cū alibi abūdāter hēaz. et menagū iā p̄uidērim. qđcuz detrimēto magno opteret relinquēdo dissipare. et cū grāmati culis et pueris viuere. **L**ogor p̄ viuēdo decanatū tenere. v̄bi p̄ficere verb et exēplis sum astrict⁹. et tñ si nō resideā in cācellaria. sciūt oēs. est iuramentū q̄le murmur quale detrimētū. et q̄liter iure vocabor̄ monstruz biceps. ambitiōis insup̄ imo deierationis exēplū putabor. **L**ogor liti p̄ adiuncto bñficio. vel cedere cū irrisiōe et dāno. vel cū fortiſimo et insup̄abilis hoste in eternū di; micare. Qđ a morib⁹ meis abborret magie